

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2013/30/ES

(2013. gada 12. jūnijs)

par to darbību drošumu, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, un ar kuru groza Direktīvu 2004/35/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

(3) Šī direktīva būtu jāpiemēro ne tikai turpmāk izmantotām naftas un gāzes iekārtām un darbībām jūrā, bet, nosakot pārejas pasākumus, arī esošajām iekārtām.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu,

(4) Smagiem negadījumiem saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā piemīt potenciāls radīt postošas un nelabojamas sekas jūras un piekrastes videi, kā arī būtiski negatīvi ietekmēt piekrastes ekonomiku.

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

(5) Negadījumi saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, jo īpaši negadījums 2010. gadā Meksikas līcī, ir palielinājuši sabiedrības informētību par riskiem, ko ietver naftas un gāzes nozares darbības jūrā, un ir rosinājuši pārskatīt to politiku, kuras mērķis ir nodrošināt jūrā veikto darbību drošumu. Ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā saistīto drošuma jautājumu pārskatīšanu Komisija sāka, sagatavojot 2010. gada 13. oktobra paziņojumu "Risīnot drošuma problēmas, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā", kurā tā puda savus sākotnējos viedokļus par minētajiem drošuma jautājumiem. Eiropas Parlaments 2010. gada 7. oktobrī un 2011. gada 13. septembrī pieņēma rezolūcijas par šo tematu. Dalībvalstu enerģētikas ministri savus viedokļus puda Padomes 2010. gada 3. decembra secinājumos.

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

pēc apspriešanās ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Līguma par Eiropas Savienības darbību 191. pantā ir noteikti mērķi saglabāt, aizsargāt un uzlabot vides kvalitāti un apdomīgi un racionāli izmantot dabas resursus. Tajā ir noteikts pienākums visā Savienības darbībā ievērot augsta līmeņa aizsardzību, kas pamatojas uz piesardzības principu, kā arī uz principiem, ka jāveic preventīva darbība, ka videi nodarīts kaitējums jālabo, pirmām kārtām novēršot tā cēloni, un uz principu, ka jāmaksā piesārņotājam.

(6) Riski, kas saistīti ar smagiem negadījumiem, iegūstot naftu vai gāzi jūrā, ir nozīmīgi. Tāpēc, samazinot jūras ūdeņu piesārņojuma risku, šai direktīvai būtu jāpalīdz nodrošināt jūras vides aizsardzību un jo īpaši sasniegt vai uzturēt labu vides stāvokli vēlākais līdz 2020. gadam, kas ir mērķis, kurš noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽³⁾.

(2) Šīs direktīvas mērķis ir pēc iespējas vairāk samazināt ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā saistītu smagu negadījumu skaitu un ierobežot to sekas, tādējādi palielinot jūras vides un piekrastes ekonomiku aizsardzību pret piesārņojumu, paredzot minimālos nosacījumus drošai naftas un gāzes izpētei un ieguvei jūrā un ierobežojot iespējamus pārrāvumus Savienības vietējā enerģijas ražošanas procesā, un uzlabot mehānismus reaģēšanai uz negadījumiem.

(7) Viens no Direktīvas 2008/56/EK galvenajiem mērķiem ir analizēt visu darbību kopējo ietekmi uz jūras vidi, un tā ir integrētās jūrlietu politikas vides pilārs. Minētā politika attiecas uz naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, jo tā paredz, ka katras ekonomikas nozares konkrētās problēmas ir jāsaista ar vispārējo mērķi – vispusīgas izpratnes veidošanu par okeāniem, jūrām un piekrastes teritorijām –, lai izstrādātu saskaņotu pieeju jūrām, kurā, izmantojot jūras teritoriālo plānošanu un zināšanas par jūru, būtu ņemti vērā visi ekonomikas, vides un sociālie aspekti.

⁽¹⁾ OV C 143, 22.5.2012., 125. lpp.⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2013. gada 21. maija nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2013. gada 10. jūnija lēmums.⁽³⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

- (8) Naftas un gāzes nozares jūrā darbojas vairākos Savienības reģionos, un attiecībā uz dalībvalstu jūras ūdeņiem pastāv jaunas reģionālās attīstības iespējas, turklāt tehnoloģiski sasniegumi dod iespēju veikt urbumus sarežģītākā vidē. Naftas un gāzes ieguvei jūrā ir būtiska nozīme Savienības energoapgādes drošībā.
- (9) Spēkā esošais atšķirīgais un sadrumstalotais tiesiskais regulējums, kas Savienībā nosaka naftas un gāzes nozares darbību jūrā drošumu, un nozares pašreizējā drošuma prakse nerada pilnīgi pietiekamu pārliecību, ka visā Savienībā ir cik vien iespējams samazināti negadījumu riski jūrā un ka tad, ja dalībvalstu jūras ūdeņos notiktu negadījums, tiktu savlaicīgi īstenota pati efektīvākā reakcija. Piemērojot pašreizējos atbildības režīmus, ne vienmēr var būt iespējams nepārprotami noteikt atbildīgo personu un šī persona var nespēt vai tai var nebūt pienākuma segt visas izmaksas, kas nepieciešamas, lai atlīdzinātu tās radīto kaitējumu. Atbildīgajai personai vajadzētu būt vienmēr skaidri nosakāmai, pirms tiek sāktas naftas un gāzes nozares darbības jūrā.
- (10) Ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 94/22/EK (1994. gada 30. maijs) par atļauju piešķiršanas un izmantošanas noteikumiem ogļūdeņražu meklēšanai, izpētei un ieguvei⁽¹⁾, ir jāsaņem atļauja, lai Savienībā varētu veikt naftas un gāzes nozares darbības jūrā. Šādā saistībā iestādei, kas izdod licences, ir jāizsver pieteikuma iesniedzēju, kuri vēlas saņemt ekskluzīvas izpētes un ieguves licences, tehniskie un finansiālie riski un vajadzības gadījumā informācija par viņu līdzšinējo atbildību. Izskatot licenciāta tehniskās un finansiālās spējas, iestādei, kas izdod licenci, ir vispusīgi jāizvērtē arī tā spējas pastāvīgi nodrošināt drošu un efektīvu darbību visos paredzamajos apstākļos. Izvērtējot to vienību finansiālās spējas, kuras ir iesniegušas pieteikumu atļaujas saņemšanai, ievērojot Direktīvu 94/22/EK, dalībvalstīm būtu jāpārliecinās par to, vai šādas vienības ir sniegušas attiecīgus pierādījumus, ka tām ir vai būs pietiekami līdzekļi, lai uzņemtos atbildību, kas izriet no smagiem negadījumiem.
- (11) Ir nepieciešams precizēt, ka personas, kas saņēmušas atļaujas veikt naftas un gāzes nozares darbības jūrā, ievērojot Direktīvu 94/22/EK, ir arī atbildīgie "uzņēmēji" tādā izpratnē, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/35/EK (2004. gada 21. aprīlis) par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu⁽²⁾, un ka šīm personām savu šajā saistībā radušos atbildību nevajadzētu deleģēt to nolīgām trešām personām.
- (12) Lai gan vispārēja atļauja, ievērojot Direktīvu 94/22/EK, licenču saņēmējiem nodrošina ekskluzīvas tiesības veikt naftas vai gāzes izpēti vai ieguvi konkrētā licencētajā teritorijā, naftas un gāzes nozares darbībām jūrā minētajā teritorijā būtu jāpiemēro nepārtraukta dalībvalstu ekspertu īstenota regulatīvā uzraudzība, lai nodrošinātu, ka ir ieviesti efektīvi kontroles pasākumi ar mērķi novērst smagus negadījumus un ka ir ierobežota tādu negadījumu ietekme uz cilvēkiem, vidi un energoapgādes drošību.
- (13) Naftas un gāzes nozares darbības jūrā vajadzētu atļaut veikt tikai tādiem operatoriem, kurus ir iecēlušī licenciāti vai iestādes, kas izdod licences. Operators var būt trešā persona vai licenciāts, vai viens no licenciātiem atkarībā no komerciālās vienošanās vai valsts administratīvajām prasībām. Šim operatoram vienmēr vajadzētu būt tai vienībai, kura ir galvenā atbildīgā par darbību drošumu, un tai vienmēr vajadzētu būt kompetentai rīkoties šajā sakarā. Minētie pienākumi ir atšķirīgi atkarībā no konkrētā licencēto darbību posma. Tādēļ operatora pienākums ir veikt darbības ar urbumu izpētes posmā un ar ieguves iekārtu ieguves posmā. Vajadzētu būt iespējai, ka konkrētā licencētā teritorijā urbuma operators izpētes posmā un ieguves iekārtas operators ir viena un tā pati vienība.
- (14) Operatoriem vajadzētu samazināt smaga negadījuma risku, cik vien tas saprātīgi realizējams praksē, kamēr tiek sasniegta robeža, aiz kuras turpmākas riska samazināšanas izmaksas būtu uzkrītoši nesamērojamas ar ieguvumiem no šādas samazināšanas. Tas, cik riska samazināšanas pasākumi ir saprātīgi realizējami praksē, būtu nemitīgi jāpārskata, ņemot vērā jaunu zināšanu un tehnoloģiju attīstības tendences. Izvērtējot to, vai laiks, izmaksas un centieni būtu uzkrītoši nesamērojami ar šā riska turpmākas samazināšanas radītajiem ieguvumiem, būtu jāņem vērā konkrēto darbību veikšanai atbilstīgi paraugprakses riska līmeņi.
- (15) Ir svarīgi nodrošināt, ka sabiedrībai tiek savlaicīgi dota faktiska iespēja piedalīties to lēmumu pieņemšanā, kas ir saistīti ar darbībām, kurām, iespējams, var būt nozīmīga ietekme uz vidi Savienībā. Šāda politika atbilst Savienības starptautiskajām saistībām, piemēram, ANO EEK Konvencijai par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem⁽³⁾ (Orhūsas konvencija). Orhūsas konvencijas 6. pantā ir paredzēts, ka sabiedrība piedalās lēmumu pieņemšanā par konkrētām šīs konvencijas I pielikumā uzskaitītām darbībām un darbībām, kuras tajā nav uzskaitītas, bet kurām var būt nozīmīga ietekme uz vidi. Saskaņā ar Orhūsas konvencijas 7. pantu ir jānodrošina sabiedrības dalība ar vidi saistīto plānu un programmu sagatavošanā.

(1) OV L 164, 30.6.1994., 3. lpp.

(2) OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.

(3) OV L 124, 17.5.2005., 4. lpp.

- (16) Atbilstīgās prasības, kas attiecas uz plānu un projektu izstrādi, ir iekļautas Savienības tiesību aktos, konkrēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/35/EK (2003. gada 26. maijs), ar ko paredz sabiedrības līdzdalību dažu ar vidi saistītu plānu un programmu izstrādē⁽²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽³⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2012/18/ES (2012. gada 4. jūlijs) par lielu ar bīstamām vielām saistītu avāriju risku pārvaldību⁽⁴⁾. Tomēr Savienības esošās prasības par sabiedrības dalību neaptver visas izpētes darbības, ko jūrā veic naftas un gāzes nozare. Jo īpaši tas attiecas uz lēmumiem, kas tiek pieņemti ar mērķi sākt izpētes darbības no iekārtas, kas nav saistīta ar ieguvu, vai lēmumiem, kuri varētu izraisīt šādu izpētes darbību sākšanu. Tomēr šādām izpētes darbībām noteiktos apstākļos, iespējams, var būt nozīmīga ietekme uz vidi, un tāpēc lēmuma pieņemšanai būtu jāpiemēro Orhūsas konvencijas noteikumi par sabiedrības dalību.
- (17) Savienībā jau ir piemēri tam, ka valstu regulatīvajā praksē tiek iekļauti augsti standarti attiecībā uz naftas un gāzes nozares darbībām jūrā. Tomēr tie netiek konsekventi piemēroti visā Savienībā, un neviena dalībvalsts vēl nav savos tiesību aktos iestrādājusi visu regulatīvo paraugpraksi, kuras mērķis ir novērst smagus negadījumus vai ierobežot sekas, ko tie rada cilvēku dzīvībai un veselībai un videi. Ar regulatīvo paraugpraksi ir jānodrošina efektīvs regulējums, kas garantē visaugstākos drošuma standartus un aizsargā vidi, un *inter alia* to ir iespējams panākt, attiecīgās funkcijas integrējot kompetentā iestādē, kas var izmantot vienas vai vairāku valsts struktūru līdzekļus.
- (18) Padomes Direktīvā 92/91/EEK (1992. gada 3. novembris) par minimālajām prasībām drošības un veselības aizsardzības uzlabošanai darba ņēmējiem, kuri strādā minerālu ieguves rūpniecības nozarēs, kas pielieto urbšanu (vienpadsmitā atsevišķā direktīva saskaņā ar Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punktu)⁽⁵⁾, ir paredzēts, ka ar darba ņēmējiem un/vai viņu pārstāvjiem būtu jākonsultējas par jautājumiem, kas ir saistīti ar drošumu un veselības aizsardzību darbā, un viņiem jābūt iespējai piedalīties sarunās par visiem jautājumiem, kas ir saistīti ar drošumu un veselības aizsardzību darbā. Turklāt Savienības paraugprakse ir tāda, ka konsultāciju mehānismus oficiāli izveido dalībvalstīs uz trīspusēja pamata, iekļaujot kompetento iestādi, operatorus un īpašniekus, un darba ņēmēju pārstāvjus. Šādas oficiālas konsultēšanās piemērs
- ir Starptautiskās Darba organizācijas Konvencija par trīspusējām konsultācijām (starptautiskie darba standarti), 1976. gads (Nr. 144).
- (19) Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka kompetentajai iestādei ir juridiskas tiesības un pietiekami resursi, lai gadījumos, kad operatori un īpašnieki nenodrošina pietiekamu darbības drošumu un vides aizsardzību, tā varētu īstenot efektīvus, samērīgus un pārredzamus izpildes pasākumus, tostarp vajadzības gadījumā darbības apturēt.
- (20) Būtu jāgarantē kompetentās iestādes neatkarība un objektivitāte. Jānorāda, ka pieredze, kas gūta no smagiem negadījumiem, uzskatāmi liecina, ka administratīvo kompetenču organizēšana dalībvalstīs var novērst interešu konfliktus, ja tiek skaidri nošķirtas regulatīvās funkcijas un attiecīgie lēmumi, kas ir saistīti ar drošumu jūrā un vidi, un tās regulatīvās funkcijas, kas ir saistītas ar jūras dabas resursu ekonomisko attīstību, tostarp ar licencēšanu un ieņēmumu pārvaldību. Šādus interešu konfliktus vislabāk novērst, kompetento iestādi pilnībā nošķirot no funkcijām, kuras ir saistītas ar jūras dabas resursu ekonomisko attīstību.
- (21) Tomēr kompetentās iestādes pilnīga nošķiršana no jūras dabas resursu ekonomiskās attīstības var būt nesamērīgs pasākums gadījumos, kad dalībvalsts naftas un gāzes nozares darbības jūrā veic nelielā apjomā. Šādā gadījumā tiek sagaidīts, ka attiecīgā dalībvalsts izstrādās vislabāko alternatīvo kārtību, lai garantētu kompetentās iestādes neatkarību un objektivitāti.
- (22) Vajadzīgi īpaši tiesību akti, lai pievērstos smagajiem apdraudējumiem, kas ir saistīti ar jūrā esošas naftas un gāzes ieguves nozari, jo īpaši attiecībā uz procesu drošumu, ogļūdeņražu drošu glabāšanu, strukturālu integritāti, ugunsgrēku un sprādzienu novēršanu, kā arī uz evakuēšanu, izglābšanos un glābšanu un attiecībā uz smaga negadījuma ietekmes uz vidi ierobežošanu.
- (23) Šī direktīva būtu jāpiemēro, neskarot nevienu citu Savienības tiesību aktu prasībām, sevišķi jomā, kas attiecas uz darba ņēmēju drošumu un veselības aizsardzību darbā, jo īpaši Padomes Direktīvu 89/391/EEK (1989. gada 12. jūnijs) par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā⁽⁶⁾, un Direktīvu 92/91/EEK.

⁽¹⁾ OV L 197, 21.7.2001., 30. lpp.

⁽²⁾ OV L 156, 25.6.2003., 17. lpp.

⁽³⁾ OV L 26, 28.1.2012., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 197, 24.7.2012., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 348, 28.11.1992., 9. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 183, 29.6.1989., 1. lpp.

- (24) Jūras režīms ir jāpiemēro gan darbībām, ko veic uz nostiprinātām iekārtām, gan tādām, ko veic uz mobilām iekārtām, un izpētes un ieguves darbību pilnam ciklam no konstruēšanas līdz ekspluatācijas pārtraukšanai un urbuma pilnīgai pamešanai.
- (25) Pamatā tai paraugpraksi, kas patlaban ir pieejama, lai novērstu smagus negadījumus naftas un gāzes nozares darbībās jūrā, ir mērķu noteikšanas pieeja un vēlamo rezultātu sasniegšana, nodrošinot riska vispusīgu izvērtēšanu un uzticamas pārvaldības sistēmas.
- (26) Saskaņā ar paraugpraksi Savienībā operatori un īpašnieki tiek mudināti izveidot efektīvu korporatīvo politiku drošuma un vides jomā un to iedzīvināt visaptverošā drošuma un vides pārvaldības sistēmā un plānā reaģēšanai uz ārkārtas situāciju. Lai sagatavotu pienācīgu kārtību smagu negadījumu novēršanai, operatoriem un īpašniekiem būtu vispusīgi un sistemātiski jāapzina visi smagu negadījumu scenāriji saistībā ar visām bīstamajām darbībām, kuras var veikt uz minētās iekārtas, tostarp smaga negadījuma ietekmi uz vidi. Saskaņā ar minēto paraugpraksi ir arī jāizvērtē smagu negadījumu iespējamība un sekas un tādejādi – to risks, kā arī nepieciešamie pasākumi, lai tos novērsu, un nepieciešamie pasākumi reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, ja tomēr notiek smags negadījums. Riska izvērtējumi un kārtība smagu negadījumu novēršanai būtu skaidri jāapraksta un jāapkopo ziņojumā par smagiem apdraudējumiem. Ziņojumam par smagiem apdraudējumiem vajadzētu papildināt drošuma un veselības dokumentu, kas minēts Direktīvā 92/91/EEK. Attiecīgos ziņojuma par smagiem apdraudējumiem sagatavošanas posmos būtu jākonsultējas ar darba ņēmējiem. Ziņojums par smagiem apdraudējumiem būtu rūpīgi jāizvērtē un jāapstiprina kompetentajai iestādei.
- (27) Lai arī turpmāk dalībvalstu jūras ūdeņos nodrošinātu smaga apdraudējuma efektīvu kontroli, ziņojums par smagiem apdraudējumiem būtu jāgatavo un vajadzības gadījumā jāgroza saistībā ar ieguves iekārtas dzīves cikla visiem būtiskajiem aspektiem, tostarp par konstruēšanu, ekspluatēšanu, apvienotu darbību kopā ar citām iekārtām, šādas iekārtas pārvietošanu attiecīgās dalībvalsts jūras ūdeņos, būtiskas izmaiņas un pilnīgu pamešanu. Tāpat ziņojums par smagiem apdraudējumiem būtu jāgatavo arī par iekārtām, kas nav saistītas ar ieguvu, un vajadzības gadījumā būtu jāgroza, ņemot vērā būtiskas izmaiņas iekārtā. Dalībvalstu jūras ūdeņos vajadzētu ekspluatēt tikai tādas iekārtas, par kurām kompetentā iestāde ir apstiprinājusi ziņojumu par smagiem apdraudējumiem, ko iesniedzis operators vai īpašnieks. Apstiprinājumam, ko kompetentā iestāde sniedz attiecībā uz ziņojumu par smagiem apdraudējumiem, nevajadzētu nozīmēt, ka operators vai īpašnieks kompetentajai iestādei nodod jebkādu atbildību par smagu apdraudējumu kontroli.
- (28) Darbības ar urbumu būtu jāveic tikai ar tādām iekārtām, kuras tehniski spēj kontrolēt visus paredzamos apdraudējumus urbuma atrašanās vietā un attiecībā uz kurām ir apstiprināts ziņojums par smagiem apdraudējumiem.
- (29) Papildus piemērotu iekārtu izmantošanai operatoram būtu jāizstrādā detalizēts konstruēšanas plāns un darbības plāns, kas atbilstu konkrētajiem apstākļiem un apdraudējumiem katrā darbības ar urbumu gadījumā. Saskaņā ar Savienības paraugpraksi operatoram būtu jānodrošina, ka urbuma konstrukciju pārbauda neatkarīgi eksperti. Operatoram vajadzētu kompetentajai iestādei savlaicīgi paziņot par urbuma plāniem, lai kompetentā iestāde varētu veikt nepieciešamās darbības saistībā ar plānoto darbību ar urbumu. Šajā saistībā dalībvalstis var ieviest stingrākas valsts prasības, pirms tiek sākota darbība ar urbumu.
- (30) Lai nodrošinātu konstrukciju drošumu un vienmēr drošas darbības, nozarei ir jāpiemēro paraugprakse, kas noteikta atzītos standartos un norādēs. Šādi standarti un norādes būtu jāatjaunina, pamatojoties uz jaunām zināšanām un izgudrojumiem, lai nodrošinātu nepārtrauktu pilnveides procesu. Operatoriem, īpašniekiem un kompetentajām iestādēm būtu jāsadarbjas, lai noteiktu prioritātes saistībā ar jaunu vai uzlabotu standartu un norāžu izstrādi, ņemot vērā pieredzi, kas tika gūta no negadījuma uz naftas platformas *Deepwater Horizon* un citiem smagiem negadījumiem. Pienācīgi ņemot vērā noteiktās prioritātes, būtu nekavējoties jāuzdod sagatavot jaunus vai uzlabotus standartus un norādes.
- (31) Ņemot vērā to, cik sarežģītas ir naftas un gāzes nozares darbības jūrā, lai operatori un īpašnieki varētu īstenot paraugpraksi, ir nepieciešams, lai visā iekārtas, tostarp ieguves iekārtu gadījumā – arī konstruēšanas posmā, dzīves ciklā tiktu nodrošināta neatkarīga shēma kritisku drošuma un vides elementu pārbaudei.
- (32) Kamēr mobilas iekārtas urbšanai jūrā ir tranzītā un ir uzskatāmas par kuģiem, uz tām attiecas starptautiskās jūras konvencijas, jo īpaši SOLAS konvencija, MARPOL konvencija vai līdzvērtīgi standarti, kas noteikti Kodeksa par mobilu iekārtu urbšanai jūrā konstrukciju un aprīkojumu (*MODU Code*) piemērojamajā versijā. Kamēr šādas mobilas iekārtas urbšanai jūrā ir tranzītā jūras ūdeņos, uz tām attiecas arī Savienības tiesību akti attiecībā uz ostas valsts kontroli un karoga valstij noteikto prasību ieviešanu. Šī direktīva uz šādām iekārtām attiecas laikā, kad tās ir izvietotas jūras ūdeņos, lai veiktu urbšanas, ieguves vai citas darbības, kas ir saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā.

- (33) Ziņojumā par smagiem apdraudējumiem būtu *inter alia* jāņem vērā riski, kas tiek radīti videi, tostarp klimatisko apstākļu un klimata pārmaiņu ietekme uz iekārtu izturību ilgtermiņā. Ņemot vērā to, ka vienā dalībvalstī veiktas naftas un gāzes nozares darbības jūrā var ievērojami nelabvēlīgi ietekmēt vidi citā dalībvalstī, ir jāizstrādā un jāpiemēro konkrēti noteikumi saskaņā ar ANO EEK Konvenciju par ietekmes uz vidi novērtējumu pārrobežu kontekstā, kas pieņemta Espo (Somija) 1991. gada 25. februārī. Dalībvalstīm, kurām ir jūras ūdeņi un kuras neveic naftas un gāzes nozares darbības jūrā, vajadzētu iecelt kontaktpunktu, lai šajā sakarā veicinātu efektīvu sadarbību.
- (34) Operatoriem vajadzētu nekavējoties paziņot dalībvalstīm, ja ir noticis vai var notikt smags negadījums, lai dalībvalsts varētu sākt attiecīgi uz to reaģēt. Tādēļ operatoriem paziņojumā būtu jāietver atbilstīgas un pietiekamas ziņas par notikušā vai draudošā smagā negadījuma vietu, apmēru un būtību, viņu pašu reakciju un par notikuma pašu sliktāko attīstības scenāriju, tostarp par tā iespējamo pārrobežu ietekmi.
- (35) Lai efektīvi reaģētu uz ārkārtas situācijām, operatoriem, pamatojoties uz riskiem un apdraudējumu scenārijiem, kas apzināti ziņojumā par smagiem apdraudējumiem, būtu jāsaprot konkrētajām vietām atbilstīgi iekšēji plāni reaģēšanai uz ārkārtas situācijām, tie jāiesniedz viņu kompetentajai iestādei un jānodrošina, ka viņu rīcībā ir tādi līdzekļi, kas nepieciešami šo plānu ātrai izpildei, kad tas nepieciešams. Attiecībā uz mobilām iekārtām urbšanai jūrā, operatoriem jānodrošina, ka īpašnieku iekšējie plāni reaģēšanai uz ārkārtas situāciju iekārtās tiek vajadzības gadījumā grozīti, lai tos varētu piemērot konkrētajai vietai un darbības ar urbumu apdraudējumiem. Šādus grozījumus vajadzētu ietvert paziņojumā par darbībām ar urbumu. Tas, cik atbilstīga ir reaģēšanai uz ārkārtas situācijām nepieciešamo līdzekļu pieejamība, būtu jāizvērtē saistībā ar spēju tos izmantot negadījuma vietā. Operatoriem vajadzētu nodrošināt reaģēšanas uz ārkārtas situācijām līdzekļu gatavību un efektivitāti un to regulāri pārbaudīt. Pienācīgi pamatotos gadījumos reaģēšanas pasākumi drīkst būt saistīti ar reaģēšanai nepieciešamā aprīkojuma, piemēram, noslēgšanas ierīču un citu līdzekļu, ātru piegādi no attālākām vietām.
- (36) Pasaules paraugpraksē ir paredzēts, ka licenciātiem, operatoriem un īpašniekiem ir jāuzņemas primārā atbildība par to risku kontroli, kurus viņi rada ar savām darbībām – tas attiecas arī uz darbībām, ko viņu uzdevumā veic līgumslēdzēji –, tāpēc savā korporatīvajā smagu negadījumu novēršanas politikā tiem ir jānodrošina mehānismi un visaugstākā līmeņa korporatīvā atbildība, lai minēto politiku konsekventi īstenotu visā organizācijā gan Savienības teritorijā, gan ārpus Savienības.
- (37) Atbildīgajiem operatoriem un īpašniekiem savās darbībās visā pasaulē vajadzētu ievērot paraugpraksi un standartus.
- Šādas paraugprakses un labāko standartu konsekventai piemērošanai vajadzētu kļūt par obligātu pienākumu Savienībā, un būtu vēlams, lai dalībvalsts teritorijā reģistrēti operatori un īpašnieki, darbojoties ārpus dalībvalstu jūras ūdeņiem, īstenotu korporatīvu smagu negadījumu novēršanas politiku, ciktāl tas iespējams saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu.
- (38) Atzīstot, ka ārpus Savienības korporatīvas smagu negadījumu novēršanas politikas izpilde var nebūt iespējama, dalībvalstīm tomēr vajadzētu garantēt, ka operatori un īpašnieki savos korporatīvos smagu negadījumu novēršanas politikas dokumentos iekļautu tās naftas un gāzes nozares darbības jūrā, kuras tie veic ārpus Savienības.
- (39) Informācija par ārpus Savienības notikušiem smagiem negadījumiem naftas un gāzes nozares darbības jūrā var palīdzēt dziļāk izprast to iespējamās iemeslus, veicināt svarīgu secinājumu izdarīšanu un sekmēt tiesiskā regulējuma turpmāku pilnveidi. Tādēļ visām dalībvalstīm, tostarp dalībvalstīm, kurām nav jūras ūdeņu, un dalībvalstīm, kurām ir jūras ūdeņi un kuras neveic naftas un gāzes nozares darbības jūrā un neizdod licences, vajadzētu prasīt sagatavot ziņojumus par smagiem negadījumiem ārpus Savienības, kuros ir iesaistīti to teritorijā reģistrēti uzņēmumi, un vajadzētu šo informāciju kopīgot Savienības līmenī. Ar prasību sniegt ziņojumus nebūtu jā kavē reaģēšana uz ārkārtas situāciju vai tiesvedību, kas ir saistīta ar šo negadījumu. Tā vietā galvenā uzmanība tajos būtu jāpievērš tam, kāda ir šā negadījuma nozīme, turpinot pilnveidot drošumu Savienībā veiktās naftas un gāzes nozares darbības jūrā.
- (40) Dalībvalstīm vajadzētu sagaidīt, ka operatori un īpašnieki, ievērojot paraugpraksi, izveido efektīvu sadarbību ar kompetento iestādi, atbalstot kompetentās iestādes paraugpraksi regulējuma jomā, un proaktīvi nodrošina pašu augstāko drošuma līmeni, tostarp vajadzības gadījumā uz laiku pārtraucot darbības bez nepieciešamības iesaistīt kompetento iestādi.
- (41) Lai nodrošinātu, ka tiek pamanītas un ievērotas visas attiecīgās drošuma problēmas, ir svarīgi izveidot un atbalstīt atbilstīgus paņēmienus konfidencialai ziņošanai par šīm problēmām un ziņotāju aizsardzībai. Lai gan dalībvalstis nevar nodrošināt šo prasību ievērošanu ārpus Savienības, minētajiem paņēmieniem vajadzētu dot iespēju personām, kuras ir iesaistītas naftas un gāzes nozares darbībās ārpus Savienības, ziņot par problēmām.
- (42) Salīdzināmu datu apmaiņa starp dalībvalstīm ir kļuvusi sarežģīta un nedroša, jo trūkst visām dalībvalstīm kopēja datu sniegšanas formāta. Kopējs formāts datu sniegšanai, ko operatori un īpašnieki izmantotu, sniedzot datus dalībvalstij, nodrošinātu gan pārredzamību par operatoru

un īpašnieku darbību drošuma un vides rezultātiem, gan publisku piekļuvi attiecīgai un Savienības mēroga salīdzināmai informācijai par naftas un gāzes nozares darbību jūrā drošumu, kā arī atvieglot tās pieredzes izplatīšanu, kura ir gūta no smagiem negadījumiem un pēdējā brīdī novērstiem negadījumiem.

- (43) Lai sagatavotu vienotus noteikumus par apmaiņu ar informāciju un sekmētu pārredzamību naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, īstenošanas pilnvaras attiecībā uz kopīgojamās un publiskojamās informācijas formātu un detaļām būtu jāpiešķir Komisijai. Minētās pilnvaras būtu jāīsteno saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu ⁽¹⁾.
- (44) Lai pieņemtu attiecīgos īstenošanas aktus, būtu jāizmanto konsultēšanās procedūra ar nosacījumu, ka minētajiem aktiem ir tikai praktisks raksturs. Šā iemesla dēļ nebūtu pamata izmantot pārbaudes procedūru.
- (45) Lai veicinātu sabiedrības uzticēšanos naftas un gāzes nozares darbību jūrā Savienībā autoritātei un integritātei, dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai periodiski ziņojumi par darbībām un starpgadījumiem. Komisijai būtu periodiski jāpublicē ziņojumi par Savienības darbības līmeņiem un tendencēm saistībā ar naftas un gāzes nozares darbību jūrā drošuma un vides rezultātiem. Par smagiem negadījumiem dalībvalstīm būtu nekavējoties jāinformē Komisija un visas citas dalībvalstis, kuru teritorija vai jūras ūdeņi ir skarti, kā arī attiecīgā sabiedrības daļa.
- (46) Pieredze liecina, ka priekšnoteikums atklāta dialoga veicināšanai starp kompetento iestādi un operatoru, un īpašnieku ir sensitīvu datu konfidencialitātes nodrošināšana. Lai to panāktu, dialogam starp tiem operatoriem un īpašniekiem, kuri veic darbības jūrā, un visām dalībvalstīm vajadzētu balstīties uz attiecīgajiem pastāvošajiem starptautiskajiem tiesību instrumentiem un Savienības tiesību aktiem par piekļuvi attiecīgai vides informācijai, ievērojot ikvienu primāru prasību attiecībā uz drošumu un vides aizsardzību.
- (47) Jūras iestāžu sadarbības vērtību ir skaidri noteikušas Ziemeļjūras jūras iestāžu foruma un Starptautiskā regulatoru foruma darbības. Savienībā līdzīga sadarbība ir izveidota ekspertu grupā – Par naftas un gāzes ieguvu jūrā

atbildīgo Eiropas Savienības iestāžu grupā (EUOAG) ⁽²⁾, kuras uzdevums ir veicināt valstu pārstāvju un Komisijas efektīvu sadarbību, tostarp izplatot paraugpraksi un operatīvus izlūkdatumus, nosakot prioritātes standartu paaugstināšanai un konsultējot Komisiju saistībā ar regulējuma reformu.

- (48) Attiecībā uz smagiem negadījumiem – plānu sagatavošana reaģēšanai uz ārkārtas situāciju un situatīvā plānošana kļūs efektīvāka, nodrošinot sistemātisku un plānotu sadarbību starp dalībvalstīm, kā arī starp dalībvalstīm un naftas un gāzes nozari un kopīgojot saderīgus reaģēšanas uz ārkārtas situācijām resursus, tostarp speciālās zināšanas. Vajadzības gadījumā šai reaģēšanai un plānošanai būtu jāizmanto arī Savienībā esošie resursi un palīdzība, jo īpaši ar Eiropas Jūras drošības aģentūras ("Aģentūra"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1406/2002 ⁽³⁾, un Savienības Civilās aizsardzības mehānisma, kas izveidots ar Padomes Lēmumu 2007/779/EK, Euratom ⁽⁴⁾, starpniecību. Dalībvalstīm vajadzētu ļaut Aģentūrai lūgt arī papildu palīdzību, izmantojot Savienības Civilās aizsardzības mehānismu.
- (49) Ievērojot Regulu (EK) Nr. 1406/2002, Aģentūra tika izveidota, lai visā Savienībā nodrošinātu augstu, vienveidīgu un efektīvu kuģošanas drošumu un kuģu izraisīta piesārņojuma novēršanas līmeni, kā arī lai nodrošinātu reaģēšanu uz naftas un gāzes iekārtu izraisītu jūras piesārņojumu.
- (50) Īstenojot šajā direktīvā noteiktos pienākumus, būtu jāņem vērā, ka dalībvalstu suverenitātē vai suverēnajās tiesībās un jurisdikcijā esošie jūras ūdeņi veido Direktīvas 2008/56/EK 4. panta 1. punktā noteikto četru jūras reģionu, proti, Baltijas jūras, Atlantijas okeāna ziemeļaustrumu daļas, Vidusjūras un Melnās jūras sastāvdaļu. Tādēļ Savienībai būtu prioritārā kārtā jāuzlabo koordinācija ar tām trešām valstīm, kurām šādos jūras reģionos attiecībā uz jūras ūdeņiem ir suverenitāte vai suverēnas tiesības un jurisdikcija. Šajā gadījumā ir piemērotas tādas sadarbības sistēmas kā reģionālas jūras konvencijas, kā tas noteikts Direktīvas 2008/56/EK 3. panta 10. punktā.
- (51) Attiecībā uz Vidusjūru un saistībā ar šo direktīvu tika īstenoti vajadzīgie pasākumi, lai Savienība pievienotos Protokolam par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās

⁽¹⁾ OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Lēmums (2012. gada 19. janvāris), ar ko izveido Par naftas un gāzes ieguvu jūrā atbildīgo Eiropas Savienības iestāžu grupu (OV C 18, 21.1.2012., 8. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1406/2002 (2002. gada 27. jūnijs) par Eiropas Jūras drošības aģentūras izveidošanu (OV L 208, 5.8.2002., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 314, 1.12.2007., 9. lpp.

dzīļu izpēte un izmantošana ⁽¹⁾ ("Jūras protokols"), kas pievienots Konvencijai par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību (turpmāk "Barselonas konvencija"), kura ir noslēgta ar Padomes Lēmumu 77/585/EEK ⁽²⁾.

- (52) Arktikas ūdeņi ir kaimiņreģiona jūras vide, kas Savienībai ir īpaši svarīgi, un tiem ir liela nozīme klimata pārmaiņu mazināšanā. Nopietnajām vides problēmām, kuras ir saistītas ar Arktikas ūdeņiem, ir jāpievērš īpaša uzmanība, lai nodrošinātu Arktikas vides aizsardzību saistībā ar jebkādam naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, tostarp izpēti, ņemot vērā smagu negadījumu risku un nepieciešamību efektīvi reaģēt. Tās dalībvalstis, kuras ir Arktikas Padomes locekles, tiek mudinātas aktīvi veicināt visaugstāko standartu ievērošanu attiecībā uz vides drošumu šajā vārigajā un unikālajā ekosistēmā, piemēram, veidojot starptautiskus instrumentus, kuru mērķis ir novērst naftas piesārņojuma gadījumus Arktikas ūdeņos, sagatavoties šādiem gadījumiem un reaģēt uz tiem, pamatojoties, *inter alia*, uz Arktikas Padomes izveidotās darba grupas darbību un Arktikas Padomes izstrādātās pamatnostādnes attiecībā uz naftu un gāzi jūrā.
- (53) Pamatā valstu ārējiem plāniem reaģēšanai uz ārkārtas situāciju vajadzētu būt riska izvērtējumam, ņemot vērā ziņojumus par smagiem apdraudējumiem iekārtām, kas uzstādītas attiecīgajos jūras ūdeņos. Dalībvalstīm būtu jāņem vērā jaunākās riska novērtējuma un kartējuma pamatnostādnes katastrofu pārvarēšanas jomā, ko sagatavojusi Komisija.
- (54) Lai efektīvi reaģētu uz ārkārtas situācijām, operatoram un īpašniekam ir jārikojas nekavējoties un cieši sadarbojoties ar tām dalībvalstu organizācijām, kuras ir atbildīgas par reaģēšanu uz ārkārtas situācijām un kuras notikumu attīstības gaitā koordinē papildu resursu izmantošanu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju. Šādā reaģēšanā būtu jāiekļauj arī ārkārtas situācijas rūpīga izmeklēšana, kas būtu jāsāk nekavējoties, lai nodrošinātu pēc iespējas mazākus būtiskas informācijas un pierādījumu zudumus. Pēc ārkārtas situācijas dalībvalstīm būtu jāsaņem atbilstīgi secinājumi un jāveic visi vajadzīgie pasākumi.
- (55) Ir ārkārtīgi svarīgi, lai visa būtiskā informācija, tostarp tehniskie dati un parametri, būtu pieejama vēlākai izmeklēšanai. Dalībvalstīm būtu jāgādā par to, lai naftas un gāzes nozares darbību gaitā tiktu apkopotī visi būtiskie dati un ka tad, ja ir noticis smags negadījums, tiktu
- nodrošināta visu būtisko datu saglabāšana un attiecīgi tiktu pastiprināta datu apkopošana. Šādā saistībā dalībvalstīm vajadzētu mudināt izmantot piemērotus tehniskus līdzekļus, lai veicinātu būtisko datu uzticamību un reģistrēšanu un lai novērstu iespējamu manipulēšanu ar tiem.
- (56) Lai nodrošinātu šīs direktīvas prasību efektīvu īstenošanu, būtu jāievieš iedarbīgas, samērīgas un atturošas sankcijas par pārkāpumiem.
- (57) Lai pielāgotu dažus pielikumus ar mērķi tajos iekļaut papildu informāciju, kas var kļūt nepieciešama, ņemot vērā tehnikas attīstību, pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pantu būtu jādeleģē Komisijai saistībā ar konkrētos šīs direktīvas pielikumos iekļauto prasību grozījumiem. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ar ekspertiem. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.
- (58) Būtu jāgroza Direktīvā 2004/35/EK iekļautā jēdziena "kaitējums ūdenim" definīcija, lai nodrošinātu, ka minētajā direktīvā licenciātiem noteiktā atbildība attiektos uz dalībvalstu jūras ūdeņiem, kā definēts Direktīvā 2008/56/EK.
- (59) Vairāki šīs direktīvas noteikumi neattiecas uz dalībvalstīm, kurām nav jūras ūdeņu, proti, uz Austriju, Čehijas Republiku, Luksemburgu, Slovākiju un Ungāriju. Tomēr vēlamas, lai principus un augstos standartus, kas pastāv Savienības tiesību aktos ar mērķi gādāt par drošumu naftas un gāzes nozares darbībās jūrā, minētās dalībvalstis veicinātu savā divpusējā saskarsmē ar trešām valstīm un atbilstīgām starptautiskām organizācijām.
- (60) Ne visas dalībvalstis, kurām ir jūras ūdeņi, savā jurisdikcijā atļauj naftas un gāzes nozares darbības jūrā. Minētās dalībvalstis nav iesaistītas šādu darbību licencēšanā un smagu negadījumu novēršanā. Tāpēc pienākums transponēt un īstenot visus šīs direktīvas noteikumus attiecībā uz minētajām dalībvalstīm būtu nesamērīgs un nevajadzīgs. Tomēr negadījumi, kas notikuši, veicot naftas un gāzes nozares darbības jūrā, varētu ietekmēt šo valstu krastus. Tādēļ šīm dalībvalstīm vajadzētu *inter alia* būt gatavām reaģēt un veikt izmeklēšanu, ja notiek smagi negadījumi, un ar kontaktpunktu starpniecību tām vajadzētu iesaistīties sadarbībā ar citām saistītām dalībvalstīm un ar attiecīgām trešām valstīm.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 2013/5/ES (2012. gada 17. decembris) par Eiropas Savienības pievienošanas Protokolam par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dzīļu izpēte un izmantošana (OV L 4, 9.1.2013., 13. lpp.).

⁽²⁾ OV L 240, 19.9.1977., 1. lpp.

- (61) Ņemot vērā to dalībvalstu ģeogrāfisko stāvokli, kurām nav jūras ūdeņu, tās nav ne iesaistītas licenču izdošanā un naftas un gāzes nozares jūrā veiktu darbību laikā notikušu smagu negadījumu novēršanā, ne arī tās var ietekmēt šādi citu dalībvalstu jūras ūdeņos notikuši negadījumi. Tāpēc lielāko daļu no šīs direktīvas noteikumiem tām nevajadzētu transponēt. Tomēr tad, ja uzņēmums, kas pats vai ar meitasuzņēmumu starpniecību aktīvi iesaistās naftas un gāzes nozares darbībās jūrā ārpus Savienības, ir reģistrēts dalībvalstī, kurai nav jūras ūdeņu, minētajai dalībvalstij konkrētajam uzņēmumam būtu jālūdz sagatavot ziņojumu par negadījumiem šādās darbībās, kuru var kopīgot Savienības līmenī, lai visas ieinteresētās personas Savienībā varētu izmantot pieredzi, kas gūta no šādiem negadījumiem.
- (62) Papildus pasākumiem, kas tiek ieviesti ar šo direktīvu, Komisijai vajadzētu izpētīt citus atbilstīgus līdzekļus, lai uzlabotu iespējas novērst smagus negadījumus un ierobežot to sekas.
- (63) Operatoriem būtu jānodrošina, ka tiem ir pieejami pietiekami fiziskie, personāla un finanšu resursi, lai novērstu smagus negadījumus un ierobežotu šādu negadījumu sekas. Tomēr neviens no pastāvošajiem finansiālā nodrošinājuma instrumentiem, tostarp risku apvienošanas pasākumi, nevar piedāvāt risinājumu visām iespējamām smagu negadījumu sekām, tāpēc Komisijai būtu jāturpina analizēt un pētīt atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu pienācīgi stingru atbildības režīmu par kaitējumiem, kas saistīti ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, prasības attiecībā uz finansēšanas spējām, tostarp atbilstīgu finansiālā nodrošinājuma instrumentu vai citu pasākumu pieejamību. Tas var ietvert izpēti par savstarpējas kompensēšanas sistēmas izveides iespējamību. Komisijai būtu jā sagatavo ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par konstatējumiem, kam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus.
- (64) Savienības līmenī ir svarīgi, lai tehniskie standarti tiktu papildināti ar atbilstīgu tiesisko regulējumu, proti, ar tiesību aktiem produktu drošuma jomā, un lai šādi standarti attiektos uz visām jūrā izvietotām iekārtām dalībvalstu jūras ūdeņos, nevis tikai uz nemobilām ieguves iekārtām. Tāpēc Komisijai būtu jāturpina analizēt produktu drošuma standartus, kas piemērojami naftas un gāzes nozares darbībām jūrā.
- (65) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķi, proti, noteikt prasību minimumu, lai novērstu smagus negadījumus naftas un gāzes nozares darbībās jūrā un ierobežotu šādu negadījumu sekas, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, un to, ka ierosinātās rīcības mēroga un iedarbības dēļ šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

IEVADA NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Ar šo direktīvu tiek noteikts prasību minimums, lai naftas un gāzes nozares darbībās jūrā novērstu smagus negadījumus un ierobežotu šādu negadījumu sekas.

2. Ar šo direktīvu neskar tos Savienības tiesību aktus, kuri attiecas uz darba ņēmēju drošumu un veselības aizsardzību darbā, jo īpaši Direktīvu 89/391/EEK un Direktīvu 92/91/EEK.

3. Ar šo direktīvu neskar Direktīvas 94/22/EK, 2001/42/EK, 2003/4/EK ⁽¹⁾, 2003/35/EK, 2010/75/ES ⁽²⁾ un 2011/92/ES.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā:

- 1) "smags negadījums" saistībā ar iekārtu vai savienotu infrastruktūru ir:
  - a) negadījums, kas saistīts ar eksploziju, ugunsgrēku, kontroles zudumu pār urbumu vai naftas, gāzes vai bīstamu vielu noplūdi un kas izraisa vai kam ir liela iespēja izraisīt cilvēku nāves gadījumus vai smagus ievainojumus;
  - b) starpgadījums, kura rezultātā tiek izdarīti nopietni bojājumi iekārtai vai savienotajai infrastruktūrai un kas izraisa vai kam ir liela iespēja izraisīt cilvēku nāves gadījumus vai smagus ievainojumus;
  - c) jebkāds cits starpgadījums, kura rezultātā ir gājuši bojā vai guvuši smagus ievainojumus pieci vai vairāk cilvēki, kuri atrodas uz tās iekārtas jūrā, kurā izraisījusies bīstamā situācija, vai ir iesaistīti naftas un gāzes nozares darbībā saistībā ar šo iekārtu vai savienotu infrastruktūru; vai

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/4/EK (2003. gada 28. janvāris) par vides informācijas pieejamību sabiedrībai (OV L 41, 14.2.2003., 26. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/75/ES (2010. gada 24. novembris) par rūpnieciskajām emisijām (piesārņojuma integrēta novēršana un kontrole) (OV L 334, 17.12.2010., 17. lpp.).

d) jebkurš cits smags vides starpgadījums, ko izraisījuši a), b) un c) apakšpunktā minētie notikumi.

Lai noteiktu, vai starpgadījums ir smags negadījums saskaņā ar a), b) vai d) apakšpunktu, iekārtu, uz kuras parasti nav personāla, vērtē tā, it kā uz tās būtu personāls.

- 2) "jūrā" ir vieta, kas atrodas dalībvalsts teritoriālajā jūrā, ekskluzīvā ekonomikas zonā vai kontinentālajā šelfā Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvencijas nozīmē;
- 3) "naftas un gāzes nozares darbības jūrā" ir visas attiecībā uz naftas un gāzes izpēti un ieguvu veiktās darbības, kas ir saistītas ar iekārtu vai savienoto infrastruktūru, tostarp tās konstruēšana, plānošana, būvniecība, darbība un ekspluatācijas pārtraukšana, bet neietver naftas un gāzes pārvadi no viena krasta uz otru;
- 4) "risks" ir kāda notikuma varbūtības un minētā notikuma seku apvienojums;
- 5) "operators" ir vienība, kuru licenciāts vai iestāde, kas izdod licences, ir iecēlusi, lai tā veiktu naftas un gāzes nozares darbības jūrā, tostarp lai tā plānotu un īstenotu darbību ar urbumu vai lai tā pārvaldītu un kontrolētu ieguves iekārtu funkcijas;
- 6) "atbilstīgs" ir pienācīgs vai pilnīgi atbilstīgs, tostarp centieni un izmaksu samērīguma ziņā, konkrētai prasībai vai situācijai, balstīts uz objektīviem faktiem un pierādīts ar analīzi, salīdzinājumu ar atbilstīgiem standartiem vai citiem risinājumiem, ko salīdzināmās situācijās izmanto citas iestādes vai nozare;
- 7) "vienība" ir jebkura fiziska vai juridiska persona vai jebkura šādu personu grupa;
- 8) "pieļaujams" attiecībā uz risku ir riska līmenis, kura turpmākai samazināšanai nepieciešamais laiks, izmaksas vai centieni salīdzinājumā ar šādas samazināšanas ieguvumiem būtu uzkrītoši nesamērīgi. Izvērtējot to, vai laiks, izmaksas vai centieni būtu uzkrītoši nesamērīgi salīdzinājumā ar šā riska samazināšanas radītajiem ieguvumiem, ņem vērā konkrētajām darbībām atbilstīgus paraugprakses riska līmeņus;

9) "licence" ir atļauja veikt naftas un gāzes nozares darbības jūrā, ievērojot Direktīvu 94/22/EK;

10) "licencēta teritorija" ir ģeogrāfiskā teritorija, uz kuru attiecas licence;

11) "licenciāts" ir persona, kas saņēmusi licenci atsevišķi vai kopīgi ar citām personām;

12) "līgumslēdzējs" ir jebkura vienība, ar kuru operators vai īpašnieks ir noslēdzis līgumu par konkrētu pienākumu izpildi operatora vai īpašnieka uzdevumā;

13) "iestāde, kas izdod licences" ir publiska iestāde, kura ir atbildīga par atļauju piešķiršanu vai atļauju izmantošanas uzraudzību, kā paredzēts Direktīvā 94/22/EK;

14) "kompetentā iestāde" ir publiska iestāde, kas iecelta, ievērojot šo direktīvu, un kas ir atbildīga par uzdevumiem, kuri tai uzticēti ar šo direktīvu. Kompetentā iestāde var ietvert vienu vai vairākas publiskas iestādes;

15) "izpēte" ir urbšana atradnē un visas ar to saistītās naftas un gāzes nozares darbības jūrā, kas jāveic, pirms tiek sāktas ar ieguvu saistītas darbības;

16) "ieguve" ir jūrā veikta naftas un gāzes iegūšana no licencētajā teritorijā esošām pazemes iegulām, tostarp jūrā veikta naftas un gāzes pārstrāde un tās pārvade caur savienoto infrastruktūru;

17) "ar ieguvu nesaistīta iekārta" ir iekārta, kas netiek izmantota naftas un gāzes ieguvei;

18) "publisks" ir viena vai vairākas vienības un – saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai praksi – to apvienības, organizācijas vai grupas;

19) "iekārta" ir stacionāra, nostiprināta vai mobila ietaise vai vairākas ietaises, kas ir pastāvīgi savā starpā savienotas ar tiltiem vai citām struktūrām un kuras izmanto naftas un gāzes nozares darbībām jūrā vai saistībā ar šādām darbībām. Iekārtas ietver mobilas iekārtas urbšanai jūrā tikai tādā gadījumā, ja tās ir izvietotas jūras ūdeņos, lai veiktu urbšanas, ieguves vai citas ar naftas un gāzes nozari saistītas darbības;

- 20) "ieguves iekārta" ir iekārta, ko izmanto ieguves nolūkā;
- 21) "savienotā infrastruktūra" ir dalībvalsts pārziņā esošas iekārtas drošuma zonā vai plašākā blakus zonā izvietots:
- a) jebkurš urbums un ar to saistītas struktūras, papildvienības un ierīces, kas ir savienotas ar izvietoto iekārtu;
- b) jebkura aparatūra vai būve uz izvietotās iekārtas galvenās struktūras vai savienojumā ar to;
- c) jebkura pievienota cauruļvadu aparatūra vai būve;
- 22) "apstiprinājums" saistībā ar ziņojumu par smagiem apdraudējumiem, ir kompetentās iestādes rakstisks paziņojums operatoram vai īpašniekam, ka ziņojums, ja to īsteno kā tajā izklāstīts, atbilst šīs direktīvas prasībām. Apstiprinājums nenozīmē, ka kompetentajai iestādei tiek nodota jebkāda atbildība par smagu apdraudējumu kontroli;
- 23) "smags apdraudējums" ir situācija, kas var izraisīt smagu negadījumu;
- 24) "darbība ar urbumu" ir jebkura ar urbumu saistīta darbība, kā rezultātā varētu notikt nejauša tādu vielu noplūde, kuras var izraisīt smagu negadījumu, tostarp tādas darbības kā urbuma izveide, urbuma remonts vai izmaiņu veikšana tajā, darbību ar urbumu apturēšana uz laiku un urbuma pilnīga pamešana;
- 25) "apvienota darbība" ir darbība, ko veic no kādas iekārtas ar citu iekārtu vai iekārtām, lai īstenotu ar citu(-ām) iekārtu(-ām) saistītus mērķus, un kas tādējādi būtiski ietekmē cilvēku drošuma vai vides aizsardzības riskus uz kādas no šīm iekārtām vai uz visām šīm iekārtām;
- 26) "drošuma zona" ir dalībvalsts noteikta teritorija 500 metru attālumā no jebkuras iekārtas daļas;
- 27) "īpašnieks" ir vienība, kurai ir likumīgas tiesības kontrolēt ar ieguvu nesaistītas iekārtas darbību;
- 28) "iekšējs plāns reaģēšanai uz ārkārtas situāciju" ir operatoru vai īpašnieku sagatavots šīs direktīvas prasībām atbilstīgs plāns par pasākumiem, kuru mērķis ir novērst ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā saistīta smaga negadījuma eskalāciju vai lai ierobežotu šāda negadījuma sekas;
- 29) "neatkarīga pārbaude" ir tādu konkrētu rakstisku paziņojumu derīguma izvērtēšana un apstiprināšana, kurus sagatavojusi vai nu vienība, vai arī operatora vai īpašnieka organizatoriskā daļa, kuru ne kontrolē, ne ietekmē tā vienība vai organizatoriskā daļa, kura minētos paziņojumus izmanto;
- 30) "būtiskas izmaiņas" ir:
- a) ziņojumā par smagu apdraudējumu – izmaiņas apstākļos, uz kuriem balstoties tika apstiprināts sākotnējais ziņojums, *inter alia*, fiziskas izmaiņas, jaunu zināšanu vai tehnoloģiju pieejamība un izmaiņas darbības vadībā;
- b) paziņojumā par darbībām ar urbumu vai apvienotām darbībām – izmaiņas apstākļos, uz kuriem balstoties tika iesniegts sākotnējais paziņojums, tostarp, *inter alia*, fiziskas izmaiņas, iekārtas aizstāšana ar citu iekārtu, jaunu zināšanu vai tehnoloģiju pieejamība un izmaiņas darbības vadībā;
- 31) "darbību sākšana" ir laiks, kad iekārta vai savienotā infrastruktūra pirmo reizi tiek izmantota darbībās, kurām tā ir paredzēta;
- 32) "reaģēšanas pasākumu efektivitāte naftas noplūdes gadījumā" ir efektivitāte, ar kādu noplūdes reaģēšanas sistēmas reaģē uz naftas noplūdi; tās pamatā ir analīze par tādu vides apstākļu biežumu, ilgumu un laikiem, kas liegtu iespējas reaģēt. Reaģēšanas pasākumu efektivitāte naftas noplūdes gadījumā jāizsaka kā tā laika procentuālā daļa, kad šādi apstākļi nav konstatēti, un tajā jāiekļauj darbības ierobežojumu apraksts, kas šāda izvērtējuma rezultātā tiks attiecināts uz konkrētajām iekārtām;
- 33) "kritiski drošuma un vides elementi" ir daļas iekārtā, tostarp datorprogrammas, kuru nolūks ir novērst vai ierobežot smagu negadījumu sekas vai kuru atteice varētu izraisīt vai ievērojami veicināt smagu negadījumu;
- 34) "trīspusēja konsultācija" ir oficiāla kārtība, lai dotu iespēju izvērst dialogu un sadarbību starp kompetento iestādi, operatoriem un īpašniekiem, un darba ņēmēju pārstāvjiem;
- 35) "nozare" ir vienības, kuras ir tieši iesaistītas naftas un gāzes nozares darbībās jūrā, uz kurām attiecas šī direktīva, vai kuru darbība ar minētajām darbībām ir cieši saistīta;

- 36) "ārējs plāns reaģēšanai uz ārkārtas situāciju" ir vietēja, valsts vai reģionāla stratēģija, lai novērstu ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā saistīta smaga negadījuma eskalāciju vai lai ierobežotu šāda negadījuma sekas, izmantojot visus operatoram pieejamos resursus, kā tas aprakstīts atbilstīgos iekšējos plānos reaģēšanai uz ārkārtas situācijām, un jebkādus papildu resursus, ko piešķirušas dalībvalstis;
- 37) "smags vides starpgadījums" ir starpgadījums, kura rezultātā ir radusies vai, iespējams, radīsies nelabvēlīga ietekme uz vidi saskaņā ar Direktīvu 2004/35/EK.

II NODAĻA

TĀDU SMAGU NEGADĪJUMU NOVĒRŠANA, KAS SAISTĪTI AR NAFTAS UN GĀZES NOZARES DARBĪBĀM JŪRĀ

3. pants

Riska pārvaldības vispārīgie principi attiecībā uz naftas un gāzes nozares darbībām jūrā

1. Dalībvalstis pieprasa operatoriem nodrošināt, ka tiek īstenoti visi atbilstīgie pasākumi, lai novērstu smagus negadījumus, kas saistīti ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka operatorus no šajā direktīvā paredzētās atbildības neatbrīvo fakts, ka darbības vai nolaidību, kas izraisījusi vai sekmējusi smagu negadījumu, veica līgumslēdzēji.
3. Ja notiek smags negadījums, dalībvalstis nodrošina, ka operatori veic visus piemērotos pasākumus, lai ierobežotu šā negadījuma ietekmi uz cilvēku veselību un vidi.
4. Dalībvalstis pieprasa operatoriem nodrošināt, ka naftas un gāzes nozares darbības jūrā tiek veiktas, pamatojoties uz sistēmisku riska pārvaldību, lai smagu negadījumu joprojām pastāvošie riski attiecībā uz personām, vidi un jūras iekārtām būtu pieņemami.

4. pants

Drošuma un vides apsvērumi saistībā ar licencēm

1. Dalībvalstis nodrošina, ka lēmumos par licenču piešķiršanu vai nodošanu, lai veiktu naftas un gāzes nozares darbības jūrā, ņem vērā licences pieteikuma iesniedzēju spēju nodrošināt prasību izpildi attiecībā uz licencē ietvertajām darbībām, kā paredzēts Savienības tiesību aktu attiecīgajos noteikumos, jo īpaši šajā direktīvā.
2. Jo īpaši novērtējot licences pieteikumu iesniedzēja tehnisko un finansiālo spēju, pienācīgi ņem vērā:

- a) risku, apdraudējumus un citu būtisku informāciju, kas saistīta ar konkrēto licencēto teritoriju, tostarp attiecīgā gadījumā jūras vides degradācijas radītās izmaksas, kas minētas Direktīvas 2008/56/EK 8. panta 1. punkta c) apakšpunktā;
- b) naftas un gāzes nozares darbību konkrēto posmu;
- c) pieteikuma iesniedzēja finansiālās iespējas, tostarp jebkādu finansiālo nodrošinājumu segt atbildību, kas varētu izrietēt no konkrētajām naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, iekļaujot atbildību par iespējamiem ekonomiskiem zaudējumiem, ja šāda atbildība ir paredzēta valsts tiesību aktos;
- d) pieejamo informāciju saistībā ar pieteikuma iesniedzēja drošuma un vides rezultātiem, tostarp saistībā ar smagiem negadījumiem, ja tas ir lietderīgi saistībā ar darbībām, par kurām tiek prasīta licence.

Pirms tiek piešķirta vai nodota licence naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, iestāde, kas izdod licences, vajadzības gadījumā konsultējas ar kompetento iestādi.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka iestāde, kas izdod licences, nepiešķir licenci, ja vien nav pārliecināta, ka pieteikuma iesniedzējs ir pienācīgi apliecinājis, ka ir sniegts vai tiks sniegts atbilstīgs nodrošinājums, pamatojoties uz pasākumiem, par kuriem ir jāizlemj dalībvalstīm, lai uzņemtos atbildību, kas varētu izrietēt no pieteikuma iesniedzēja naftas un gāzes ieguves darbībām jūrā. Šāds nodrošinājums ir derīgs un ir spēkā, sākoties naftas un gāzes nozares darbībām jūrā. Dalībvalstis pieprasa, lai pieteikuma iesniedzēji pienācīgā veidā apliecinātu savu tehnisko un finansiālo spēju un sniegtu jebkādu citu būtisku informāciju, kas saistīta ar teritoriju, uz kuru attiecas licence, un naftas un gāzes nozares darbību jūrā konkrēto posmu.

Dalībvalstis novērtē to noteikumu atbilstību, kas minēti pirmajā daļā, lai noteiktu, vai pieteikuma iesniedzējam ir pietiekami finanšu resursi, lai nekavējoties sāktu un netraucēti turpinātu veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi efektīvai reaģēšanai ārkārtas situācijā un tai sekojošai seku novēršanai.

Dalībvalstis atviegļina tādu ilgtspējīgu finanšu instrumentu un citu līdzekļu izstrādi un izmantošanu, lai palīdzētu licences pieteikuma iesniedzējiem, parādot savas finansiālās spējas, ievērojot pirmo daļu.

Dalībvalstis vismaz paredz procedūras, lai nodrošinātu, ka nekavējoties un pienācīgi tiek izskatīti kompensācijas pieprasījumi, tostarp saistībā ar kompensācijas maksājumiem pārrobežu starpgadījumu gadījumā.

Dalībvalstis pieprasa licences saņēmējam uzturēt pietiekamas spējas pildīt savas finansiālās saistības, kas izriet no atbildības par naftas un gāzes nozares darbībām jūrā.

4. Iestāde, kas izdod licences, vai licenciāts ieceļ operatoru. Ja operatoru ieceļ licenciāts, par iecelšanu iepriekš informē iestādi, kas izdod licences. Šādos gadījumos iestāde, kas izdod licences, vajadzības gadījumā apspriežoties ar kompetento iestādi, var iebilst pret operatora iecelšanu. Ja šāds iebildums tiek izvirzīts, dalībvalstis pieprasa, lai licenciāts ieceļ piemērotu alternatīvu operatoru vai uzņemas operatora pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

5. Licenču piešķiršanas procedūras naftas un gāzes nozares darbībām jūrā konkrētajā licencētajā teritorijā rīko tā, lai dalībvalsts varētu izskatīt izpētes rezultātā apkopoto informāciju, pirms tiek uzsākta ieguve.

6. Novērtējot licences pieteikumu iesniedzēju tehnisko un finansiālo spēju, īpašu uzmanību velta jutīgām jūras un piekrastes vides teritorijām, jo īpaši ekosistēmām, kurām ir būtiska nozīme, lai mazinātu klimata pārmaiņas un pielāgotos tām, piemēram, solončakiem un jūraszāļu teritorijām; kā arī aizsargājamām jūras teritorijām, piemēram, īpaši aizsargājamām dabas teritorijām, ievērojot Padomes Direktīvu 92/43/EEK (1992. gada 21. maijs) par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību⁽¹⁾, īpaši aizsargājamām teritorijām, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/147/EK (2009. gada 30. novembris) par savvaļas putnu aizsardzību⁽²⁾ un aizsargājamām jūras teritorijām, par kurām Savienība vai attiecīgās dalībvalstis vienojušās starptautiskos vai reģionāla līmeņa nolīgumos, kurus tās ir parakstījušas.

5. pants

Sabiedrības dalība attiecībā uz plānoto naftas un gāzes nozares izpētes darbību jūrā ietekmi uz vidi

1. Urbuma veidošanu izpētes nolūkiem, izmantojot ar ieguvī nesaistītu iekārtu, nesāk, ja dalībvalsts attiecīgās iestādes nav iepriekš nodrošinājušas, ka, ievērojot Savienības tiesību aktus, jo īpaši attiecīgā gadījumā Direktīvu 2001/42/EK vai Direktīvu 2011/92/ES, ir notikusi savlaicīga un efektīva sabiedrības dalība attiecībā uz plānoto naftas un gāzes nozares darbību jūrā iespējamo ietekmi uz vidi.

2. Ja sabiedrības dalība nav notikusi, ievērojot 1. punktu, dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti šādi pasākumi:

a) sabiedrība tiek informēta, vai nu sniedzot publiskus paziņojumus, vai izmantojot citus atbilstīgus līdzekļus, piemēram, elektroniskos informācijas līdzekļus, kur tiek plānots atļaut veikt izpētes darbības;

b) tiek apzināta attiecīgā sabiedrība, tostarp sabiedrība, kuru skar vai kuru varētu skart, vai kuru varētu interesēt lēmums atļaut veikt izpētes darbības, kā arī attiecīgās nevalstiskās organizācijas, piemēram, tās, kuras veicina vides aizsardzību, un citas attiecīgās organizācijas;

c) sabiedrībai tiek darīta zināma attiecīgā informācija par šādām plānotām darbībām, ietverot, *inter alia*, informācija par tiesībām piedalīties lēmumu pieņemšanā, un par to, kam var iesniegt komentārus vai jautājumus;

d) tiek nodrošināts, ka sabiedrībai ir tiesības iesniegt komentārus un viedokļus laikā, kamēr tiek izskatītas visas iespējas un vēl nav pieņemti lēmumi atļaut izpēti;

e) kad pieņem lēmumus saskaņā ar d) apakšpunktu, pienācīgi ņem vērā sabiedrības dalības rezultātus; un

f) pēc sabiedrības pausto komentāru un viedokļu izskatīšanas attiecīgā dalībvalsts nekavējoties informē sabiedrību par pieņemtajiem lēmumiem un to pamatojumiem, un apsvērumiem, kas ir šo lēmumu pamatā, ietverot informāciju par sabiedrības dalības procesu;

Tiek paredzēti saprātīgi laika grafiki, lai nodrošinātu pietiekami ilgu laiku katram no dažādajiem sabiedrības dalības posmiem.

3. Šis pants neattiecas uz teritorijām, kas ir licencētas pirms 2013. gada 18. jūlija.

6. pants

Naftas un gāzes nozares darbības jūrā licencētās teritorijās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vienīgi operatori, kas ir šādam nolūkam iecelti, ievērojot 4. panta 4. punktu, ekspluatē ieguves iekārtas un savienoto infrastruktūru vienīgi licencētās teritorijās.

2. Dalībvalstis pieprasa licenciātam nodrošināt, lai jebkurš operators spētu izpildīt prasības konkrētām, ar licenci saistītām darbībām.

3. Visā naftas un gāzes nozares darbību jūrā laikā dalībvalstis pieprasa licenciātam veikt visus saprātīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka operators pilda prasības, veic savas funkcijas un pilda savus pienākumus saskaņā ar šo direktīvu.

⁽¹⁾ OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.

⁽²⁾ OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.

4. Ja kompetentā iestāde nosaka, ka operators vairs nespēj īstenot attiecīgās prasības saskaņā ar šo direktīvu, par to tiek informēta iestāde, kas izdod licences. Tad iestāde, kas izdod licences, par to informē licenciātu un licenciāts uzņemas atbildību par attiecīgo pienākumu pildīšanu, un tūlīt iestādei, kas izdod licences, piedāvā citu operatoru.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka darbības ar ieguves iekārtām un ar ieguvi nesaistītām iekārtām nesāk vai neturpina, kamēr kompetentā iestāde saskaņā ar šo direktīvu nav apstiprinājusi ziņojumu par smagiem apdraudējumiem.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka darbības ar urbumu vai apvienotās darbības nesāk vai neturpina, kamēr nav apstiprināts ziņojums par smagiem apdraudējumiem iesaistītajām iekārtām saskaņā ar šo direktīvu. Turklāt šādas darbības nesāk vai neturpina, ja kompetentajai iestādei nav iesniegts paziņojums, ievērojot attiecīgi 11. panta 1. punkta h) vai i) apakšpunktu, par darbībām ar urbumu vai paziņojums par apvienotajām darbībām, vai ja kompetentā iestāde iebilst pret paziņojuma saturu.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka ap iekārtu tiek izveidota drošuma zona un ka kuģiem šajā drošuma zonā ir aizliegts iebraukt vai palikt.

Tomēr minēto aizliegumu nepiemēro tādām kuģiem, kas drošuma zonā iebrauc vai paliek:

- a) saistībā ar zemūdens kabeļa vai cauruļvada ierīkošanu, inspekciju, testēšanu, remontu, apkopi, maiņu, atjaunošanu vai demontāžu šajā drošuma zonā vai tās tuvumā;
- b) lai jebkurai šajā drošuma zonā esošai iekārtai sniegtu pakalpojumus, transportētu personas vai preces uz šo iekārtu vai no tās;
- c) saskaņā ar dalībvalsts pilnvarojumu veiktu inspekciju attiecībā uz jebkuru iekārtu vai savienotu infrastruktūru minētajā drošuma zonā;
- d) saistībā ar dzīvības vai īpašuma glābšanu vai glābšanas mēģinājumu;
- e) sliktu laika apstākļu dēļ;
- f) esot briesmu situācijā; vai
- g) ja ir saņemta operatora, īpašnieka vai tās dalībvalsts piekrišana, kurā atrodas drošuma zona.

8. Dalībvalstis izveido mehānismu efektīvai līdzdalībai trīspusējās konsultācijās starp kompetento iestādi, operatoriem un īpašniekiem, un darba ņēmēju pārstāvjiem, formulējot smagu negadījumu novēršanas standartus un politiku.

7. pants

Atbildība par vides kaitējumu

Neskarot spēkā esošo saistību jomu attiecībā uz vides kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu, ievērojot Direktīvu 2004/35/EK, dalībvalstis nodrošina, ka licenciāts ir finansiāli atbildīgs par minētajā direktīvā noteikto vides kaitējuma novēršanu un atļūdzināšanu, ko izraisa naftas un gāzes nozares darbības jūrā, kuras īsteno licenciāts vai operators vai kuras tiek īstenotas licenciāta vai operatora vārdā.

8. pants

Kompetentās iestādes iecelšana

1. Dalībvalstis iecel kompetento iestādi, kas ir atbildīga par regulatīvajām funkcijām:

- a) ziņojumu par smagiem apdraudējumiem novērtēšana un apstiprināšana, paziņojumu par konstrukciju novērtēšana, paziņojumu par darbībām ar urbumu vai apvienotajām darbībām novērtēšana, kā arī citu līdzīgu tai iesniegto dokumentu novērtēšana;
- b) šīs direktīvas ievērošanas operatoru un īpašnieku vidū uzraudzība, tostarp inspekcijas, izmeklēšanas un izpildes darbības;
- c) padomu sniegšana citām iestādēm vai struktūrām, tostarp iestādei, kas izdod licences;
- d) gada plānu sagatavošana, ievērojot 21. pantu;
- e) ziņojumu sagatavošana;
- f) sadarbība ar kompetentajām iestādēm vai kontaktpunktiem, ievērojot 27. pantu.

2. Dalībvalstis vienmēr nodrošina, ka, veicot savas regulatīvās funkcijas un jo īpaši attiecībā uz 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu, kompetentā iestāde ir neatkarīga un objektīva. Tādējādi no tiek novērsti interešu konflikti vienas puses starp kompetentās iestādes regulatīvajām funkcijām un no otras puses regulatīvajām funkcijām saistībā ar jūras dabas resursu ekonomisko attīstību un licenču izsniegšanu naftas un gāzes nozares darbībām jūrā šajā dalībvalstī, un no minētajām darbībām izrietošo ieņēmumu iekasēšanu un pārvaldību.

3. Lai sasniegtu 2. punktā noteiktos mērķus, dalībvalstis prasa, lai kompetentās iestādes regulatīvās funkcijas tiktu veiktas tādā iestādē, kas ir neatkarīga no jebkādam dalībvalsts funkcijām saistībā ar jūras dabas resursu ekonomisko attīstību un licenču izsniegšanu naftas un gāzes nozares darbībām jūrā dalībvalstī, un no minētajām darbībām izrietošo ieņēmumu iekasēšanu un pārvaldību.

Tomēr, ja kopējais to iekārtu skaits, uz kurām ir normāls darbinieku daudzums, ir mazāks nekā seši, attiecīgā dalībvalsts var nolemt nepiemērot pirmo daļu. Šāds lēmums neskar saistības saskaņā ar 2. punktu.

4. Dalībvalstis sabiedrībai dara pieejamu aprakstu par kompetentās iestādes organizāciju, tostarp par to, kāpēc tās izveidojušas kompetento iestādi šādā veidā, un to, kā tās ir nodrošinājušas 1. punktā minēto regulatīvo funkciju un 2. punktā noteikto saistību izpildi.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes rīcībā ir pietiekami cilvēkresursi un finanšu resursi, lai veiktu tās uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu. Minētie resursi ir samērīgi ar apmēru, kādā dalībvalsts veic naftas un gāzes nozares darbības jūrā.

6. Dalībvalstis var slēgt oficiālus nolīgumus ar attiecīgām Savienības aģentūrām vai – attiecīgā gadījumā – citām piemērotām struktūrām, par specializēto zināšanu sniegšanu, lai palīdzētu kompetentajai iestādei veikt tās regulatīvās funkcijas. Piemērojot šo punktu, struktūru neuzskata par piemērotu, ja tās objektivitāti apdraud interešu konflikts.

7. Dalībvalstis var izveidot mehānismus, saskaņā ar kuriem no licenciātiem, operatoriem vai īpašniekiem var atgūt finanšu izmaksas, kas kompetentajai iestādei rodas, veicot tās uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu.

8. Ja kompetento iestādi veido vairāk nekā viena struktūra, dalībvalstis pieliek visas pūles, lai izvairītos no struktūru regulatīvo funkciju pārklāšanās. Dalībvalstis var vienu no struktūrvienībām noteikt par galveno struktūru, kas ir atbildīga par regulatīvo funkciju koordinēšanu saskaņā ar šo direktīvu un ziņojumu iesniegšanu Komisijai.

9. Dalībvalstis pārskata kompetentās iestādes darbības un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai uzlabotu tās efektivitāti 1. punktā izklāstīto regulatīvo funkciju izpildīšanā.

9. pants

Kompetentās iestādes darbība

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde:

- a) darbojas neatkarīgi no politikas, regulatīviem lēmumiem vai citiem apsvērumiem, kas nav saistīti ar tās uzdevumiem saskaņā ar šo direktīvu;
- b) skaidri norāda savu pienākumu apmēru un operatora un īpašnieka pienākumu kontrolēt smagu negadījumu riskus saskaņā ar šo direktīvu;
- c) izstrādā politiku, procesu un procedūras, saskaņā ar kuriem rūpīgi izvērtē ziņojumus par smagiem apdraudējumiem un paziņojumus, kuri iesniegti, ievērojot 11. pantu, kā arī pārbauda šīs direktīvas noteikumu ievērošanu dalībvalsts jurisdikcijā, tostarp, izmantojot inspekcijas, izmeklēšanu un izpildes darbības;
- d) politiku, procesu un procedūras saskaņā ar c) apakšpunktu dara pieejamu operatoriem un īpašniekiem un dara sabiedrībai pieejamus kopsavilkumus par minēto;
- e) vajadzības gadījumā sagatavo un īsteno koordinētas vai kopējas procedūras ar citām iestādēm dalībvalstīs, lai uzņemtos savus uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu; un
- f) pamato savu politiku, organizatoriskās un darbības procedūras uz III pielikumā izklāstītajiem principiem.

10. pants

Eiropas Jūras drošības aģentūras uzdevumi

1. Eiropas Jūras drošības aģentūra (EMSA, turpmāk "Aģentūra") sniedz dalībvalstīm un Komisijai tehnisku un zinātnisku palīdzību atbilstīgi savām pilnvarām saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1406/2002.
2. Saskaņā ar savām pilnvarām Aģentūra:
  - a) palīdz Komisijai un skartajai dalībvalstij – pēc tās pieprasījuma – konstatēt un uzraudzīt naftas vai gāzes noplūdes apmērus;
  - b) palīdz dalībvalstīm - pēc to pieprasījuma - sagatavot un īstenot ārējos plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, īpaši, ja pastāv pārrobežu ietekme dalībvalstu jūras ūdeņos un ārpus tiem;
  - c) balstoties uz dalībvalstu ārējiem un iekšējiem plāniem reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, kopā ar dalībvalstīm un operatoriem izstrādā pieejamo avārijas iekārtu un pakalpojumu katalogu.

3. Aģentūra pēc pieprasījuma var:

- a) palīdzēt Komisijai izvērtēt dalībvalstu ārējos plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, lai pārbaudītu, vai minētie plāni ir saskaņā ar šo direktīvu;
- b) pārskatīt pasākumus, kas vērsti uz pārrobežu un Savienības ārkārtas situāciju mehānismu testēšanu.

III NODAĻA

SAGATAVOŠANĀS NAFTAS UN GĀZES NOZARES DARBĪBĀM JŪRĀ UN TO VEIKŠANA

11. pants

Dokumenti, kas jāiesniedz, lai veiktu naftas un gāzes nozares darbības jūrā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operators vai īpašnieks iesniedz kompetentajai iestādei šādus dokumentus:

- a) korporatīva smagu negadījumu novēršanas politiku vai pienācīgu to aprakstu saskaņā ar 19. panta 1. un 5. punktu;
- b) drošuma un vides pārvaldības sistēmas, ko piemēro iekārtai, vai pienācīgu to aprakstu, saskaņā ar 19. panta 3. un 5. punktu;
- c) plānotas ieguves iekārtas gadījumā – paziņojumu par konstrukciju saskaņā ar I pielikuma 1. daļas prasībām;
- d) shēmas neatkarīgai pārbaudei aprakstu saskaņā ar 17. pantu;
- e) ziņojumu par smagiem apdraudējumiem saskaņā ar 12. un 13. pantu;
- f) būtisku izmaiņu gadījumā vai iekārtas demontāžas gadījumā – grozīto ziņojumu par smagiem apdraudējumiem, saskaņā ar 12. un 13. pantu;
- g) iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju vai pienācīgu tā aprakstu saskaņā ar 14. un 28. pantu;
- h) ja tiek veiktas darbības ar urbumu – paziņojumu par darbībām ar minēto urbumu un informāciju par darbībām ar minēto urbumu saskaņā ar 15. pantu;
- i) apvienotas darbības gadījumā – paziņojumu par apvienotajām darbībām saskaņā ar 16. pantu;

j) ja esoša ieguves iekārta ir jāpārvieto uz jaunu ieguves vietu, kur to paredzēts ekspluatēt, paziņojumu par pārvietošanu saskaņā ar I pielikuma 1. daļu;

k) jebkuru citu kompetentās iestādes pieprasītu attiecīgu dokumentu.

2. Dokumentus, kuri jāiesniedz saskaņā ar 1. punkta a), b), d) un g) apakšpunktu, iekļauj ziņojumā par smagiem apdraudējumiem, kas paredzēts 1. punkta e) apakšpunktā. Urbuma operatora korporatīvu smagu negadījumu novēršanas politiku, ja nav iepriekš iesniegta, iekļauj paziņojumā par darbībām ar urbumu, kas jāiesniedz saskaņā ar 1. punkta h) apakšpunktu.

3. Paziņojumu par konstrukciju, kas paredzēts 1. punkta c) apakšpunktā, kompetentajai iestādei iesniedz līdz kompetentās iestādes noteiktajam termiņam, pirms paredzēts iesniegt ziņojumu par smagiem apdraudējumiem attiecībā uz plānoto darbību. Kompetentā iestāde reaģē uz paziņojumu par konstrukciju, sniedzot komentārus, kuri ir jāņem vērā ziņojumā par smagiem apdraudējumiem.

4. Ja esošā ieguves iekārta ir jāievēd dalībvalsts jūras ūdeņos vai jāizved no tiem, operators rakstiski informē kompetento iestādi pirms dienas, kurā paredzēts iekārtu ievest dalībvalsts jūras ūdeņos vai izvest no tiem.

5. Paziņojumu par pārvietošanu kas paredzēts 1. punkta j) apakšpunktā, kompetentajai iestādei iesniedz pietiekami agrīnā ierosināto darbību izstrādes posmā, lai operators varētu ņemt vērā jebkurus kompetentās iestādes ierosinātos jautājumus, sagatavojot ziņojumu par smagiem apdraudējumiem.

6. Ja ir būtiskas izmaiņas, kas ietekmē paziņojumu par konstrukciju vai paziņojumu par pārvietošanu, pirms tiek iesniegts ziņojums par smagiem apdraudējumiem, kompetentā iestāde par minētajām izmaiņām tiek informēta nekavējoties.

7. Ziņojumu par smagiem apdraudējumiem, kas paredzēts 1. punkta e) apakšpunktā, kompetentajai iestādei iesniedz līdz kompetentās iestādes noteiktajam termiņam, kurš ir pirms darbību plānotās sākšanas.

12. pants

Ziņojums par smagiem apdraudējumiem ieguves iekārtai

1. Dalībvalsts nodrošina, ka operators sagatavo ziņojumu par smagiem apdraudējumiem ieguves iekārtai, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta e) apakšpunktu. Minētajā ziņojumā ietver I pielikuma 2. un 5. daļā noteikto informāciju, un vajadzības gadījumā vai pēc kompetentās iestādes pieprasījuma to atjaunina.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ziņojuma par smagiem apdraudējumiem ieguves iekārtai sagatavošanas attiecīgajos posmos notiek apspriešanās ar darba ņēmēju pārstāvjiem un ka šajā nolūkā tiek iesniegti pierādījumi saskaņā ar I pielikuma 2. daļas 3. punktu.

3. Ziņojumu par smagiem apdraudējumiem ieguves iekārtai var sagatavot attiecībā uz iekārtu grupu, saņemot kompetentās iestādes piekrišanu.

4. Ja ir vajadzīga papildu informācija, pirms var pieņemt ziņojumu par smagiem apdraudējumiem, dalībvalstis nodrošina, ka operators pēc kompetentās iestādes pieprasījuma sniedz šādu informāciju un veic visas nepieciešamās izmaiņas iesniegtajā ziņojumā par smagiem apdraudējumiem.

5. Ja ieguves iekārtai jāveic izmaiņas, kas rada būtiskas izmaiņas, vai ja ir paredzēts demontēt stacionāru ieguves iekārtu, operators sagatavo grozītu ziņojumu par smagiem apdraudējumiem, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta f) apakšpunktu līdz kompetentās iestādes noteiktajam termiņam saskaņā ar I pielikuma 6. daļu.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka plānotās izmaiņas neveic un demontāžu nesāk, pirms kompetentā iestāde nav pieņēmusi ziņojumu par smagiem apdraudējumiem ieguves iekārtai.

7. Operators periodiski – vismaz reizi piecos gados vai agrāk pēc kompetentās iestādes pieprasījuma – rūpīgi pārskata ziņojumu par smagiem apdraudējumiem ieguves iekārtai. Pārskata rezultātus paziņo kompetentajai iestādei.

13. pants

Ziņojums par smagiem apdraudējumiem ar ieguvi nesaistītai iekārtai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka īpašnieks sagatavo ziņojumu par smagiem apdraudējumiem ar ieguvi nesaistītai iekārtai, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta e) apakšpunktu. Minētajā ziņojumā ietver I pielikuma 3. un 5. daļā noteikto informāciju, un vajadzības gadījumā vai pēc kompetentās iestādes pieprasījuma to atjaunina.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, sagatavojot ziņojumu par smagiem apdraudējumiem ar ieguvi nesaistītai iekārtai, attiecīgos posmos notiek apspriešanās ar darba ņēmēju pārstāvjiem un ka šajā nolūkā tiek iesniegti pierādījumi saskaņā ar I pielikuma 3. daļas 2. punktu.

3. Ja ir vajadzīga papildu informācija, pirms var pieņemt ziņojumu par smagiem apdraudējumiem ar ieguvi nesaistītai iekārtai, dalībvalstis pieprasa, lai īpašnieks pēc kompetentās

iestādes pieprasījuma sniegtu šādu informāciju un veiktu visas nepieciešamās izmaiņas iesniegtajā ziņojumā par smagiem apdraudējumiem.

4. Ja ar ieguvi nesaistītā iekārtā jāveic izmaiņas, kas rada būtiskas izmaiņas, vai ja ir paredzēts demontēt stacionāru ar ieguvi nesaistītu iekārtu, īpašnieks sagatavo grozītu ziņojumu par smagiem apdraudējumiem, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta f) apakšpunktu līdz kompetentās iestādes noteiktajam termiņam saskaņā ar I pielikuma 6. daļas 1., 2. un 3. punktu.

5. Attiecībā uz stacionāru ar ieguvi nesaistītu iekārtu dalībvalstis nodrošina, ka plānotās izmaiņas neveic un demontāžu nesāk, pirms kompetentā iestāde nav pieņēmusi grozīto ziņojumu par smagiem apdraudējumiem stacionārai ar ieguvi nesaistītai iekārtai.

6. Attiecībā uz mobilo ar ieguvi nesaistītu iekārtu dalībvalstis nodrošina, ka plānotās izmaiņas neveic, pirms kompetentā iestāde nav pieņēmusi grozīto ziņojumu par smagiem apdraudējumiem mobilai ar ieguvi nesaistītai iekārtai.

7. Īpašnieks periodiski – vismaz reizi piecos gados vai agrāk pēc kompetentās iestādes pieprasījuma – rūpīgi pārskata ziņojumu par smagiem apdraudējumiem ar ieguvi nesaistītai iekārtai. Pārskata rezultātus paziņo kompetentajai iestādei.

14. pants

Iekšēji plāni reaģēšanai uz ārkārtas situāciju

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori vai, attiecīgā gadījumā, īpašnieki sagatavo iekšējus plānus reaģēšanai uz ārkārtas situācijām, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta g) apakšpunktu. Plānus sagatavo saskaņā ar 28. pantu, ņemot vērā smagu negadījumu risku novērtējumu, kas veikts jaunākā ziņojuma par smagiem apdraudējumiem sagatavošanas laikā. Plānā tiks iekļauta analīze par reaģēšanas pasākumu efektivitāti naftas noplūdes gadījumā.

2. Ja mobila ar ieguvi nesaistīta iekārta jāizmanto darbībām ar urbumu, iekārtas iekšējā plānā reaģēšanai uz ārkārtas situāciju ņem vērā risku novērtējumu, kas veikts laikā, kad tika gatavots paziņojums par darbībām ar urbumu, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta h) apakšpunktu. Ja iekšējais plāns reaģēšanai uz ārkārtas situāciju ir jāgroza urbuma konkrēto iezīmju vai atrašanās vietas dēļ, dalībvalstis nodrošina, ka urbuma operators kompetentajai iestādei iesniedz grozītu iekšējo plānu vai tā pienācīgu aprakstu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, lai papildinātu attiecīgo paziņojumu par darbībām ar urbumu.

3. Ja ar ieguvu nesaistīta iekārta jāizmanto, lai veiktu apvienotas darbības, iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju groza tā, lai tas attiektos arī uz apvienotajām darbībām, un to iesniedz kompetentajai iestādei, lai papildinātu attiecīgo paziņojumu par apvienotajām darbībām.

15. pants

Paziņojums un informācija par darbībām ar urbumu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka urbuma operators sagatavo paziņojumu, kas kompetentajai iestādei jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta h) apakšpunktu. Tas jāiesniedz līdz kompetentās iestādes noteiktajam termiņam, tas ir, pirms tiek sākta darbība ar urbumu. Minētajā paziņojumā par darbībām ar urbumu ietver datus par urbuma konstrukciju un ierosinātajām darbībām ar urbumu saskaņā ar I pielikuma 4. daļu. Tajā tiks iekļauta analīze par reaģēšanas pasākumu efektivitāti naftas noplūdes gadījumā.

2. Kompetentā iestāde izskata paziņojumu un, ja uzskata to par vajadzīgu, pirms ir sāktas darbības ar urbumu, veic atbilstīgu rīcību, kas var ietvert aizliegumu sākt darbību.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka urbuma operators pieaicina neatkarīgu pārbaudītāju veicēju, plānojot un sagatavojot būtiskas izmaiņas iesniegtajā paziņojumā par darbībām ar urbumu, ievērojot 17. panta 4. punkta b) apakšpunktu, un ka tas nekavējoties informē kompetento iestādi par jebkurām būtiskām izmaiņām iesniegtajā paziņojumā par darbībām ar urbumu. Kompetentā iestāde izskata minētās izmaiņas un, ja uzskata to par vajadzīgu, veic atbilstīgu rīcību.

4. Ja darbības ar urbumu ietver risku attiecībā uz neplānotām naftas un gāzes noplūdēm no urbuma, kuras varētu izraisīt smagu negadījumu, dalībvalstis nodrošina, ka operators iesniedz ziņojumus kompetentajai iestādei saskaņā ar II pielikuma prasībām. Ziņojumus iesniedz ik pēc nedēļas, sākot no dienas, kad tika sāktas darbības ar urbumu, vai tādos starplaikos, kā noteikusi kompetentā iestāde.

16. pants

Paziņojums par apvienotām darbībām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki, kas ir iesaistīti apvienotā darbībā, kopīgi sagatavo paziņojumu, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta i) apakšpunktu. Paziņojumā ietver informāciju, kas precizēta I pielikuma 7. daļā. Dalībvalstis nodrošina, ka viens no attiecīgajiem operatoriem kompetentajai iestādei iesniedz paziņojumu par apvienotajām darbībām. Paziņojumu iesniedz līdz kompetentās iestādes noteiktajam termiņam pirms apvienoto darbību sākšanas.

2. Kompetentā iestāde izskata paziņojumu un, ja uzskata to par vajadzīgu, pirms apvienoto darbību sākšanas īsteno atbilstīgu rīcību, kas var ietvert aizliegumu sākt darbības.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka operators, kurš iesniedza paziņojumu, nekavējoties informē kompetento iestādi par jebkādam būtiskām izmaiņām iesniegtajā paziņojumā. Kompetentā iestāde izskata minētās izmaiņas un, ja uzskata to par vajadzīgu, īsteno atbilstīgu rīcību.

17. pants

Neatkarīga pārbaude

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki izveido shēmas neatkarīgai pārbaudei un sagatavo šādu shēmu aprakstu, ko iesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta d) apakšpunktu, un ietver drošuma un vides pārvaldības sistēmā, kas iesniegta, ievērojot 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Aprakstā ietver informāciju, kas precizēta I pielikuma 5. daļā.

2. Neatkarīgās pārbaudes rezultāti neskar operatora un īpašnieka atbildību par pārbaudāmā aprīkojuma un sistēmas pareizi un drošu darbību.

3. Neatkarīga pārbaudes veicēja izvēle un shēmas neatkarīgai pārbaudei izstrāde atbilst kritērijiem, kas noteikti V pielikumā.

4. Shēmas neatkarīgas pārbaudei izstrādā:

a) attiecībā uz iekārtām, lai sniegtu neatkarīgu apliecinājumu, ka ziņojumā par smagiem apdraudējumiem aprakstītie kritiskie drošuma un vides elementi, kas noteikti iekārtas riska novērtējumā, ir atbilstīgi un ka kritisko drošuma un vides elementu pārbaudītāju un testēšanas grafiks ir atbilstīgs, atjaunināts un darbojas, kā plānots;

b) attiecībā uz paziņojumiem par darbībām ar urbumu, lai sniegtu neatkarīgu apliecinājumu, ka urbuma konstrukcija un urbuma kontroles pasākumi vienmēr ir atbilstīgi paredzētajiem urbuma apstākļiem.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki reaģē uz neatkarīga pārbaudītāja veicēja ieteikumiem un, pamatojoties uz tiem, veic atbilstīgu rīcību.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai operatori un īpašnieki nodrošinātu, ka no neatkarīga pārbaudītāja saņemtus ieteikumus, ievērojot 4. punkta a) apakšpunktu, un pamatojoties uz šādiem ieteikumiem veiktās rīcības reģistrus operators vai īpašnieks dara pieejamas kompetentajai iestādei un saglabā sešus mēnešus ilgā laikposmā pēc tam, kad ir pabeigtas attiecīgās naftas un gāzes nozares darbības jūrā.

7. Dalībvalstis pieprasa, lai urbumu operatori nodrošinātu, ka neatkarīgā pārbaudes veicēja konstatējumus un komentārus, ievērojot šā panta 4. punkta b) apakšpunktu, un operatoru ar minētajiem konstatējumiem un komentāriem saistīto rīcību izklāsta paziņojumā par darbībām ar urbumu, kas sagatavots saskaņā ar 15. pantu.

8. Ieguves iekārtai pārbaudes shēmu ievieš pirms konstruēšanas pabeigšanas. Ar ieguvī nesaistītai iekārtai shēmu ievieš pirms darbību sākšanas dalībvalstu jūras ūdeņos.

18. pants

Kompetentās iestādes pilnvaras attiecībā uz iekārtās veiktajām darbībām

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde:

- a) aizliedz ekspluatēt vai sākt darbības ar iekārtu vai jebkuru savienotu infrastruktūru, ja uzskata, ka ziņojumā par smagiem apdraudējumiem ierosinātie pasākumi smagu negadījumu novēršanai vai to seku mazināšanai vai paziņojumi par darbībām ar urbumu vai apvienotām darbībām, kas iesniegti, ievērojot attiecīgi 11. panta 1. punkta h) vai i) apakšpunktu, pietiekami neatbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām;
- b) ārkārtas situācijās un ja tā uzskata, ka netiek apdraudēts drošums un vides aizsardzība, – saīsina starpposmu, kas nepieciešams starp ziņojuma par smagiem apdraudējumiem iesniegšanu vai citu dokumentu iesniegšanu, kas jāveic, ievērojot 11. pantu, un darbību sākšanu;
- c) pieprasa, lai operators īsteno tādus samērīgus pasākumus, ko kompetentā iestāde uzskata par vajadzīgiem, lai nodrošinātu atbilstību 3. panta 1. punktam;
- d) situācijās, uz kurām attiecas 6. panta 4. punkts, veic atbilstīgus pasākumus, lai pastāvīgi nodrošinātu darbību drošumu;
- e) ir pilnvarota pieprasīt uzlabojumus un vajadzības gadījumā aizliegt turpināt jebkuras iekārtas vai tās daļas, vai savienotās infrastruktūras ekspluatāciju, ja inspekcijas rezultāti, novērtējums, ievērojot 6. panta 4. punktu, ziņojuma par smagiem apdraudējumiem periodisks pārskats, kas iesniegts, ievērojot 11. panta 1. punkta e) apakšpunktu, vai izmaiņas paziņojumos, kuri iesniegti, ievērojot 11. pantu, parāda, ka šīs direktīvas prasības nav ievērotas vai ka pastāv pamatotas bažas par naftas un gāzes nozares darbību jūrā vai iekārtu drošumu.

IV NODAĻA

NOVĒRŠANAS POLITIKA

19. pants

Operatoru un īpašnieku pasākumi, lai novērstu smagu negadījumus

1. Dalībvalstis pieprasa, lai operatori un īpašnieki sagatavo dokumentu, kurā izklāsta smagu negadījumu novēršanas korporatīvo politiku un kurš jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un nodrošina, ka to īsteno visās jūrā veiktajās naftas un gāzes nozares darbībās, tostarp paredzot atbilstīgus uzraudzības pasākumus, lai nodrošinātu politikas efektivitāti. Dokumentā ietver informāciju, kas precizēta I pielikuma 8. daļā.

2. Smagu negadījumu novēršanas korporatīvajā politikā ņem vērā operatoru primāro pienākumu *inter alia* kontrolēt smaga negadījuma riskus, kas izriet no tā darbībām, un nepārtraukti uzlabot minēto risku kontroli, lai vienmēr nodrošinātu augstu aizsardzības līmeni.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki sagatavo dokumentu, kurā izklāsta viņu drošuma un vides pārvaldības sistēmu, kas iesniegta, ievērojot 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Minētajā dokumentā ietver aprakstu par:

- a) organizatoriskiem pasākumiem smagu apdraudējumu kontrolei;
- b) pasākumiem, lai sagatavotu un iesniegtu ziņojumus par smagiem apdraudējumiem, un vajadzības gadījumā citus dokumentus, ievērojot šo direktīvu; un
- c) shēmām neatkarīgai pārbaudei, kas izveidotas, ievērojot 17. pantu.

4. Dalībvalstis rada iespējas operatoriem un īpašniekiem sniegt savu ieguldījumu mehānismos efektīvām trīspusējām konsultācijām, kas izveidoti, ievērojot 6. panta 8. punktu. Attiecīgos gadījumos operatora un īpašnieka saistības izmantot šādus mehānismus var izklāstīt smagu negadījumu novēršanas korporatīvajā politikā.

5. Smagu negadījumu novēršanas korporatīvo politiku un drošuma un vides pārvaldības sistēmas sagatavo saskaņā ar I pielikuma 8. un 9. daļu un IV pielikumu. Piemēro šādus nosacījumus:

- a) smagu negadījumu novēršanas korporatīvo politiku izstrādā rakstiski un tajā nosaka vispārējos mērķus un pasākumus smagu negadījumu riska kontrolei, un to, kā minētie mērķi jāsasniedz un pasākumi jāīsteno uzņēmuma līmenī;

b) drošuma un vides pārvaldības sistēmu integrē operatora vai īpašnieka vispārējā pārvaldības sistēmā un tajā ietver organizācijas struktūru, atbildības jomas, prakses, procedūras, procesus un līdzekļus smagu negadījumu korporatīvās politikas noteikšanai un īstenošanai.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki sagatavo un uztur pilnīgu reģistru ar aprīkojumu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju saistībā ar to veiktajām naftas un gāzes nozares darbībām jūrā.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki, apspriežoties ar kompetento iestādi un izmantojot zināšanu, informācijas un pieredzes apmaiņu, kā tas noteikts 27. panta 1. punktā, sagatavo un pārskata standartus un norādes paraugprakseī attiecībā uz to, kā kontrolēt smagu apdraudējumu riskus jūrā visa naftas un gāzes nozares darbību jūrā konstruēšanas un ekspluatācijas cikla laikā, un minēto standartu un norāžu izstrādē ievēro vismaz VI pielikumā doto plānu.

8. Dalībvalstis pieprasa, lai operatori un īpašnieki nodrošinātu, ka 1. punktā minētais smagu negadījumu novēršanas korporatīvās politikas dokuments attiecas arī uz viņu ieguves iekārtām un ar ieguvī nesaistītām iekārtām, kas atrodas ārpus Savienības.

9. Ja operatora vai īpašnieka īstenota darbība rada tūlītēju apdraudējumu cilvēku veselībai vai būtiski palielina smaga negadījuma risku, dalībvalstis nodrošina, ka operators vai īpašnieks veic piemērotus pasākumus, kas var ietvert, ja tas tiek atzīts par vajadzīgu, attiecīgās darbības apturēšanu, līdz tiek nodrošināta apdraudējuma vai riska atbilstīga kontrole. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja tiek veikti šādi pasākumi, operators vai īpašnieks nekavējoties un ne vēlāk kā 24 stundu laikā pēc minēto pasākumu veikšanas attiecīgi informē kompetento iestādi.

10. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgos gadījumos operatori un īpašnieki veic piemērotus pasākumus piemērotu tehnisku līdzekļu vai procedūru izmantošanai, lai veicinātu atbilstīgu datu apkopošanas un reģistrēšanas uzticamību un lai novērstu iespējamu manipulāciju ar tiem.

20. pants

Ārpus Savienības veiktas naftas un gāzes nozares darbības jūrā

1. Dalībvalstis pieprasa uzņēmumiem, kas ir reģistrēti to teritorijā un kas paši vai ar filiāļu palīdzību veic naftas un gāzes nozares darbības jūrā ārpus Savienības kā licenciāti vai operatori, pēc pieprasījuma sniegt ziņojumus minētajām dalībvalstīm par jebkura smaga negadījuma apstākļiem, kurā tie ir bijuši iesaistīti.

2. Pieprasot ziņojumu, ievērojot šā panta 1. punktu, attiecīgā dalībvalsts precizē pieprasītās informācijas detaļas. Ar šādiem

ziņojumiem notiek apmaiņa saskaņā ar 27. panta 1. punktu. Dalībvalstis, kurās nav nedz kompetentās iestādes, nedz kontaktpunkta, saņemtos ziņojumus iesniedz Komisijai.

21. pants

Atbilstības nodrošināšana smagu negadījumu novēršanas tiesiskajam regulējumam

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki ievēro pasākumus, kas noteikti ziņojumā par smagiem apdraudējumiem un plānos, kuri minēti paziņojumā par darbībām ar urbumu un paziņojumā par apvienotajām darbībām, kas iesniegti, ievērojot 11. panta 1. punkta e), h) un i) apakšpunktu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki nodrošina kompetentajai iestādei vai jebkurām citām personām, kuras rīkojas kompetentās iestādes uzdevumā, transportu uz iekārtu vai kuģi, kas saistīts ar naftas un gāzes nozares darbībām, un no tā, tostarp iestāžu vai personu aprīkojuma pārvadāšanu, jebkurā pieņemamā laikā, kā arī izmitināšanu, ēdināšanu un citas uzturēšanās vajadzības saistībā ar iekārtu apmeklējumiem, lai palīdzētu kompetentajai iestādei veikt šīs direktīvas ievērošanas pārraudzību, tostarp inspekcijas, izmeklēšanas un izpildi.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde izstrādā gada plānus, lai efektīvi pārraudzītu smagus apdraudējumus, tostarp veicot inspekcijas, pamatojoties uz riska pārvaldību un pievēršot īpašu uzmanību atbilstībai ziņojumam par smagiem apdraudējumiem un citiem dokumentiem, kuri iesniegti, ievērojot 11. pantu. Plānu efektivitāte tiek regulāri pārskatīta, un kompetentā iestāde veic jebkurus vajadzīgos pasākumus, lai tos uzlabotu.

22. pants

Konfidenciāli ziņojumi par drošuma problēmām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentā iestāde izveido mehānismus:

a) ar ko no jebkura avota sniegt konfidenciālu ziņojumu par drošuma un vides problēmām saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā; un

b) ar ko izmeklēt šos ziņojumus, saglabājot iesaistīto personu anonimitāti.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai operatori un īpašnieki savus darbiniekus un līgumslēdzējus, kas saistīti ar darbību, un viņu darbiniekus informē par valsts pasākumiem 1. punktā minēto mehānismu vajadzībām, un nodrošina, ka atsaucies uz konfidenciālajiem ziņojumiem tiek iekļautas attiecīgajās apmācībās un paziņojumos.

V NODAĻA

APMAIŅA AR INFORMĀCIJU UN PĀRRLEDZAMĪBA

23. pants

Apmaiņa ar informāciju

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki kompetentajai iestādei sniedz vismaz to informāciju, kas minēta IX pielikumā.

2. Komisija, pieņemot īstenošanas aktu, nosaka kopēju formātu datu sniegšanai un kopīgojamās informācijas elementus. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru.

24. pants

Pārredzamība

1. Dalībvalstis IX pielikumā minēto informāciju dara publiski pieejamu.

2. Komisija, pieņemot īstenošanas aktu, nosaka kopēju formātu informācijas publicēšanai, kas nodrošina datu ērtu pārrobežu salīdzinājumu. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 37. panta 2. punktā minēto konsultēšanās procedūru. Kopējais formāts informācijas publicēšanai sniedz iespēju uzticami salīdzināt valstu prakses saskaņā ar šo pantu un 25. pantu.

25. pants

Ziņojumi par drošumu un ietekmi uz vidi

1. Dalībvalstis Komisijai iesniedz gada ziņojumu, iekļaujot tajā informāciju, kas norādīta IX pielikuma 3. punktā.

2. Dalībvalstis nosaka iestādi, kas ir atbildīga par informācijas apmaiņu, ievērojot 23. pantu, un par informācijas publicēšanu, ievērojot 24. pantu.

3. Komisija publicē gada ziņojumu, pamatojoties uz informāciju, ko tai sniegušas dalībvalstis, ievērojot 1. punktu.

26. pants

Izmeklēšana pēc smaga negadījuma

1. Dalībvalstis ierosina smagu negadījumu rūpīgu izmeklēšanu, kuri notiek to jurisdikcijā.

2. To konstatējumu kopsavilkumu, kas iegūti, ievērojot 1. punktu, iesniedz Komisijai attiecīgā gadījumā vai nu pēc

izmeklēšanas pabeigšanas, vai pēc tiesvedības pabeigšanas. Dalībvalstis dara publiski pieejamu konstatējumu nekonfidencialo redakciju.

3. Dalībvalstis pēc izmeklēšanas, kas veikta, ievērojot 1. punktu, nodrošina, ka kompetentā iestāde īsteno visus izmeklēšanas ieteikumus atbilstīgi savām pilnvarām.

VI NODAĻA

SADARBĪBA

27. pants

Dalībvalstu sadarbība

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kompetentā iestāde regulāri veic savstarpēju zināšanu, informācijas un pieredzes apmaiņu ar citām kompetentajām iestādēm, tostarp izmantojot Par naftas un gāzes ieguvī jūrā atbildīgo Eiropas Savienības iestāžu grupu (EUOAG), un ka tā iesaistās apspriedēs ar nozari, citām ieinteresētajām personām un Komisiju par attiecīgo valstu un Savienības tiesību aktu piemērošanu.

Dalībvalstīm, kuru jurisdikcijā nav naftas un gāzes nozares darbības jūrā, pirmajā daļā minēto informāciju saņem kontaktpunkti, kuri iecelti, ievērojot 32. panta 1. punktu.

2. Zināšanu, informācijas un pieredzes apmaiņa, kas notiek, ievērojot 1. punktu, attiecas jo īpaši uz riska pārvaldības pasākumu darbību, smagu negadījumu novēršanu, atbilstības pārbaudēm un reaģēšanu uz ārkārtas situācijām saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā Savienības teritorijā, kā arī – attiecīgā gadījumā – ārpus Savienības.

3. Katra dalībvalsts nodrošina, ka tās kompetentā iestāde piedalās skaidru kopīgu prioritāšu izveidē attiecībā uz to, kā sagatavot un atjaunināt standartus un norādes ar mērķi noteikt un veicināt ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā saistītas paraugprakses īstenošanu un konsekventu pielietošanu.

4. Līdz 2014. gada 19. jūlijam Komisija dalībvalstīm iesniedz ziņojumu par valsts ekspertu resursu piemērotību, lai nodrošinātu regulatīvo funkciju pildīšanu, ievērojot šo direktīvu, kurā vajadzības gadījumā iekļaus priekšlikumus ar mērķi nodrošināt, ka visām dalībvalstīm ir piekļuve piemērotiem ekspertu resursiem.

5. Līdz 2016. gada 19. jūlijam dalībvalstis paziņos Komisijai par valsts pasākumiem, ko tās veikušas saistībā ar piekļuvi zināšanām, līdzekļiem un ekspertu resursiem, ietverot oficiālus nolīgumus, ievērojot 8. panta 6. punktu.

VII NODAĻA

SAGATAVOTĪBA ĀRKĀRTAS SITUĀCIJĀM UN REAĢĒŠANA

28. pants

Prasības attiecībā uz iekšējiem plāniem reaģēšanai uz ārkārtas situāciju

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iekšējie plāni reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, kurus saskaņā ar 14. pantu sagatavo operators vai īpašnieks un kurus iesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta g) apakšpunktu:

- a) tiek uzsākti nekavējoties, lai reaģētu uz jebkuru smagu negadījumu vai situāciju, kad pastāv smaga negadījuma tūlītējs risks; un
- b) ir atbilstīgi 29. pantā minētajam ārējam plānam reaģēšanai uz ārkārtas situāciju.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka operators un īpašnieks uztur aprīkojumu un zināšanas, kas attiecas uz iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, lai minētais aprīkojums un zināšanas vienmēr būtu pieejami un vajadzības gadījumā tiktu darīti pieejami iestādēm, kas ir atbildīgas par tās dalībvalsts ārēja plāna reaģēšanai uz ārkārtas situāciju izpildi, kurā piemēro iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju.

3. Iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju sagatavo saskaņā ar I pielikuma 10. daļu un atjaunina atbilstīgi jebkādam būtiskām izmaiņām ziņojumā par smagiem apdraudējumiem vai paziņojumos, kas iesniegti, ievērojot 11. pantu. Visus šādus atjauninājumus iesniedz kompetentajai iestādei, ievērojot 11. panta 1. punkta g) apakšpunktu, un par tiem informē attiecīgo iestādi vai iestādes, kas atbildīgas par to, lai konkrētajai teritorijai tiktu sagatavots ārējs plāns reaģēšanai uz ārkārtas situāciju.

4. Iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju apvieno ar citiem pasākumiem, kas saistīti ar darbinieku aizsardzību un glābšanu no negadījumā cietušas iekārtas, lai nodrošinātu labas darbinieku drošuma un izdzīvošanas izredzes.

29. pants

Ārējie plāni reaģēšanai uz ārkārtas situāciju un sagatavotība ārkārtas situācijām

1. Dalībvalstis sagatavo ārējus plānus reaģēšanai uz ārkārtas situācijām, kuros ietver visas naftas un gāzes iekārtas, kas izvietotas jūrā, vai savienoto infrastruktūru un potenciāli skartās teritorijas to jurisdikcijā. Dalībvalstis precizē licenciātu un operatoru uzdevumus un finansīalos ieguldījumus ārējos plānos reaģēšanai uz ārkārtas situāciju.

2. Ārējos plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju sagatavo dalībvalsts, sadarbojoties ar attiecīgajiem operatoriem

un īpašniekiem un – atbilstīgā gadījumā – ar licenciātiem un kompetento iestādi, un tajos ņem vērā to iekārtu vai savienotās infrastruktūras visjaunāko atjaunināto iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju versiju, kas izvietotas vai ko paredzēts izvietot teritorijā, uz kuru attiecas ārējais plāns reaģēšanai uz ārkārtas situāciju.

3. Ārējos plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju sagatavo saskaņā ar VII pielikumu, un tos dara pieejamus Komisijai, citām potenciāli skartajām dalībvalstīm un sabiedrībai. Publicējot savus ārējos plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, dalībvalstis nodrošina, ka atklātā informācija nerada risku jūrā izvietoto naftas un gāzes iekārtu drošībai un drošumam un to darbībai un ka tā nerada nelabvēlīgu ietekmi uz dalībvalstu ekonomiskajām interesēm vai uz dalībvalstu amatpersonu personīgo drošumu un labklājību.

4. Dalībvalstis veic piemērotus pasākumus, lai panāktu reaģēšanas aprīkojuma un speciālo zināšanu augstu atbilstības un savstarpējās izmantojamības līmeni starp visām konkrētā ģeogrāfiskā reģiona dalībvalstīm, kā arī – attiecīgā gadījumā – citām valstīm. Dalībvalstis mudina nozari izveidot tādu reaģēšanas aprīkojumu un līgumpakalpojumus, kuri ir saderīgi un savstarpēji funkcionējoši ģeogrāfiskajā reģionā.

5. Dalībvalstis uztur datus par ārkārtas situāciju reaģēšanas aprīkojumu un pakalpojumiem saskaņā ar VIII pielikuma 1. punktu. Šie dati ir pieejami citām potenciāli skartajām dalībvalstīm un Komisijai un – uz abpusēja pamata – kaimiņos esošām trešām valstīm.

6. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki regulāri testē savu gatavību efektīvi reaģēt uz smagiem negadījumiem, cieši sadarbojoties ar dalībvalstu attiecīgajām iestādēm.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes vai attiecīgā gadījumā - kontaktpunkti izstrādā sadarbības scenārijus ārkārtas situācijām. Šādi scenāriji tiek regulāri izvērtēti un vajadzības gadījumā atjaunināti.

30. pants

Reaģēšana ārkārtas situācijās

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operators vai, attiecīgā gadījumā, īpašnieks nekavējoties informē attiecīgās iestādes par smagu negadījumu vai par situāciju, kurā ir tūlītējs smaga negadījuma risks. Minētajā paziņojumā apraksta apstākļus, ietverot, ja tas iespējams, ziņas par vietu, potenciālo ietekmi uz vidi un potenciālajām smagajām sekām.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja ir noticis smags negadījums, operators vai īpašnieks veic visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu tā eskalāciju un ierobežotu tā sekas. Dalībvalstu attiecīgās iestādes var palīdzēt operatoram vai īpašniekam, tostarp sniedzot papildu resursus.

3. Reaģējot uz ārkārtas situāciju, dalībvalsts ievāc informāciju, kas vajadzīga, lai veiktu rūpīgu izmeklēšanu, ievērojot 26. panta 1. punktu.

VIII NODAĻA

PĀRROBEŽU IETEKME

31. pants

Sagatavotība pārrobežu ārkārtas situācijām un tādu dalībvalstu reaģēšana, kuru jurisdikcijā ir naftas un gāzes nozares darbības jūrā

1. Ja dalībvalsts uzskata, ka smags apdraudējums, kas saistīts ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, kurām jānotiek tās jurisdikcijā, var ievērojami ietekmēt citas dalībvalsts vidi, tā pirms šo darbību sākšanas potenciāli skartajai dalībvalstij nosūta attiecīgo informāciju un cenšas kopā ar minēto dalībvalsti pieņemt pasākumus, lai novērstu kaitējumu.

Dalībvalstis, kas sevi uzskata par potenciāli skartām, var pieprasīt, lai dalībvalsts, kuras jurisdikcijā notiek naftas un gāzes nozares darbība jūrā, pārsūta tām visu attiecīgo informāciju. Minētās dalībvalstis var kopīgi novērtēt pasākumu efektivitāti, neskarot tās kompetentās iestādes regulatīvās funkcijas, kuras jurisdikcijā ir attiecīgā darbība saskaņā ar 8. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktu.

2. Smags apdraudējums, kas apzināti, ievērojot 1. punktu, ņem vērā iekšējos un ārējos plānos reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, lai veicinātu kopīgu efektīvu reaģēšanu uz smagu negadījumu.

3. Ja ir paredzams risks, ka smagiem negadījumiem būs pārrobežu ietekme uz trešām valstīm, dalībvalstis uz abpusēja pamata dara informāciju pieejamu trešām valstīm.

4. Dalībvalstis savstarpēji koordinē pasākumus, kas attiecas uz teritorijām ārpus Savienības, lai novērstu naftas un gāzes nozares darbību jūrā iespējamu negatīvu ietekmi.

5. Dalībvalstis regulāri testē savu gatavību efektīvi reaģēt uz smagiem negadījumiem, sadarbojoties ar potenciāli skartajām dalībvalstīm, attiecīgajām Savienības aģentūrām un – uz abpusēja pamata – potenciāli skartajām trešām valstīm. Komisija var sniegt ieguldījumu pasākumos, kas vērsti uz pārrobežu ārkārtas situāciju mehānismu testēšanu.

6. Ja ir noticis smags negadījums vai ja pastāv tūlītējs tā risks un ja šim negadījumam ir vai tā riskam var būt pārrobežu ietekme, tā dalībvalsts, kuras jurisdikcijā ir radusies šī situācija, nekavējoties informē Komisiju un tās dalībvalstis vai trešās valstis, ko šī situācija var skart, un nepārtraukti sniedz informāciju, kas ir lietderīga efektīvai reaģēšanai ārkārtas situācijā.

32. pants

Sagatavotība pārrobežu ārkārtas situācijām un tādu dalībvalstu reaģēšana, kuru jurisdikcijā nav naftas un gāzes nozares darbības jūrā

1. Dalībvalstis, kuru jurisdikcijā nav naftas un gāzes nozares darbības jūrā, ieceļ kontaktpunktu, lai apmainītos ar informāciju ar attiecīgām blakus esošām dalībvalstīm.

2. Dalībvalstis, kuru jurisdikcijā nav naftas un gāzes nozares darbības jūrā, piemēro 29. panta 4. un 7. punktu, lai nodrošinātu pienācīgas reaģēšanas spējas gadījumā, ja tās skar smags negadījums.

3. Dalībvalstis, kuru jurisdikcijā nav naftas un gāzes nozares darbības jūrā, saskaņo savus valsts situatīvos plānus jūras vidē ar citām attiecīgajām dalībvalstīm, ciktāl vajadzīgs, lai nodrošinātu visefektīvākās spējas reaģēt uz smagu negadījumu.

4. Ja dalībvalsti, kuras jurisdikcijā nav naftas un gāzes nozares darbības jūrā, skar smags negadījums, tā:

a) veic visus piemērotos pasākumus saskaņā ar 3. punktā minēto valsts situatīvo plānu;

b) nodrošina, ka jebkura tās kontrolē un jurisdikcijā esošā informācija, kas var būt lietderīga smaga negadījuma pilnā izmeklēšanā, pēc pieprasījuma tiek sniegta vai darīta pieejama dalībvalstij, kas veic izmeklēšanu, ievērojot 26. pantu.

33. pants

Saskaņota pieeja naftas un gāzes nozares darbību jūrā drošumam starptautiskā līmenī

1. Komisija, cieši sadarbojoties ar dalībvalstīm un neskarot attiecīgus starptautiskos nolīgumus, veicina sadarbību ar trešām valstīm, kas veic naftas un gāzes nozares darbības jūrā tajos pašos jūras reģionos, kuros šīs darbības veic dalībvalstis.

2. Komisija veicina informācijas apmaiņu starp dalībvalstīm, kas veic naftas un gāzes nozares darbības jūrā, un blakus esošajām trešām valstīm, kas veic līdzīgas darbības, ar mērķi sekmēt preventīvus pasākumus un reģionālus plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju.

3. Atbilstīgos pasaules un reģionālos forumos, tostarp tādos forumos, kas attiecas uz Arktikas ūdeņiem, Komisija starptautiskā līmenī popularizē augstus drošuma standartus saistībā ar naftas un gāzes nozares darbībām.

IX NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

34. pants

Sankcijas

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par attiecīgas valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri ir pieņemti, ievērojot šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu minēto noteikumu īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis līdz 2015. gada 19. jūlijam paziņo par šiem noteikumiem Komisijai un nekavējoties paziņo tai par visiem to turpmākiem grozījumiem.

35. pants

Komisijai deleģētās pilnvaras

Komisija ir pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar šīs regulas 36. pantu, lai pielāgotu I, II, VI un VII pielikumu ar mērķi iekļaut papildu informāciju, kas var kļūt vajadzīga, ņemot vērā tehnikas attīstību. Šādu pielāgojumu dēļ nedrīkst būtiski mainīties šajā direktīvā noteiktie pienākumi.

36. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 35. pantā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz piecu gadu laikposmu no 2013. gada 18. jūlija. Komisija sagatavo ziņojumu par pilnvaru deleģēšanu vēlākais deviņus mēnešus pirms piecu gadu laikposma beigām. Pilnvaru deleģēšana tiek automātiski pagarināta uz tāda paša ilguma laikposmiem, ja vien Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarinājumu vēlākais četrus mēnešus pirms katra laikposma beigām.

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 35. pantā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 35. pantu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši

Komisiju par savu lēmumu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

37. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 4. pantu.

38. pants

Grozījums Direktīvā 2004/35/EK

1. Direktīvas 2004/35/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“b) “kaitējums ūdenim”, kas ir jebkāds kaitējums, kuram ir būtiska nelabvēlīga ietekme uz:

i) konkrēto ūdens objektu ekoloģisko, ķīmisko vai kvantitatīvo stāvokli vai ekoloģisko potenciālu, kā definēts Direktīvā 2000/60/EK, izņemot nelabvēlīgo ietekmi, uz ko attiecas minētās direktīvas 4. panta 7. punkts; vai

ii) attiecīgo jūras ūdeņu vides stāvokli, kā definēts Direktīvā 2008/56/EK, ciktāl jūras vides stāvokļa konkrētie aspekti nav jau aplūkoti Direktīvā 2000/60/EK;”.

2. Dalībvalstis pieņem normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 1. punktam līdz 2015. gada 19. jūlijam. Tās par to nekavējoties informē Komisiju.

39. pants

Ziņojumi Eiropas Parlamentam un Padomei

1. Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim nosūta Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par finansiālā nodrošinājuma pieejamību un kompensācijas pieprasījumu izskatīšanu, attiecīgā gadījumā to papildinot ar priekšlikumiem.

2. Komisija līdz 2015. gada 19. jūlijam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu ar savu vērtējumu par Savienībā esošo atbildības režīmu efektivitāti saistībā ar kaitējumiem, ko izraisījušas naftas un gāzes nozares darbības jūrā. Minētajā ziņojumā iekļauj novērtējumu par to, vai ir lietderīgi paplašināt atbildības noteikumus. Ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus.

3. Komisija izskata to, vai ir lietderīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/99/EK (2008. gada 19. novembris) par vides krimināltiesisko aizsardzību ⁽¹⁾ darbības jomā iekļaut konkrētu rīcību, kā rezultātā notiek smags negadījums. Komisija līdz 2014. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par saviem konstatējumiem, vajadzības gadījumā pievienojot tiesību aktu projektus, ar noteikumu, ka dalībvalstis ir darījušas pieejamu attiecīgu informāciju.

40. pants

Ziņojums un pārskatīšana

1. Ne vēlāk kā 2019. gada 19. jūlijā Komisija, pienācīgi ņemot vērā kompetento iestāžu centienus un pieredzi, novērtē šīs direktīvas īstenošanas pieredzi.

2. Komisija Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz ziņojumu par minētā novērtējuma rezultātiem. Šajā ziņojumā iekļauj visus atbilstīgos priekšlikumus šīs direktīvas grozīšanai.

41. pants

Transponēšana

1. Līdz 2015. gada 19. jūlijam dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības.

Dalībvalstis par tiem nekavējoties informē Komisiju.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas un ievērojot 5. punktu, dalībvalstis, kuras ir piejūras valstis, taču kuru jurisdikcijā nav naftas un gāzes nozares darbības jūrā un kuras neplāno licencēt šādas darbības, informē par to Komisiju, un tām ir pienākums īstenot līdz 2015. gada 19. jūlijam vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai nodrošinātu atbilstību 20., 32. un 34. pantam. Šādas dalībvalstis nevar licencēt šādas darbības, pirms tās nav transponējušas un īstenojušas atlikušos šīs direktīvas noteikumus un par to informējušas Komisiju.

4. Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas un ievērojot 5. punktu, dalībvalstīm, kurām nav jūras ūdeņu, ir pienākums īstenot līdz 2015. gada 19. jūlijam vienīgi tos pasākumus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību 20. pantam.

5. Ja 2013. gada 18. jūlijā neviens uzņēmums, kas veic darbības, uz kurām attiecas 20. pants, nav reģistrēts dalībvalstī, uz kuru attiecas 3. vai 4. punkts, minētajai dalībvalstij ir pienākums īstenot tos pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību 20. pantam tikai 12 mēnešus pēc šāda uzņēmuma jebkuras vēlākas reģistrācijas minētajā dalībvalstī vai līdz 2015. gada 19. jūlijam, atkarībā no tā, kas ir vēlāk.

42. pants

Pārejas noteikumi

1. Īpašniekiem, plānotas ieguves iekārtu operatoriem un operatoriem, kas plāno vai veic urbumus, dalībvalstis piemēro normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti, ievērojot 41. pantu, līdz 2016. gada 19. jūlijam.

2. Saistībā ar esošajām iekārtām dalībvalstis normatīvos un administratīvos aktus, kas pieņemti, ievērojot 41. pantu, piemēro, sākot no riska novērtējumu dokumentācijas plānotās regulatīvās pārskatīšanas un ne vēlāk kā līdz 2018. gada 19. jūlijam.

43. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

44. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Strasbūrā, 2013. gada 12. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ OV L 328, 6.12.2008., 28. lpp.

I PIELIKUMS

Informācija, kas jāiekļauj dokumentos, kurus iesniedz kompetentajai iestādei, ievērojot 11. pantu

1. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ PAZIŅOJUMĀ PAR IEGUVES IEKĀRTAS KONSTRUKCIJU VAI PĀRVIETOŠANU

Paziņojumā par ieguves iekārtas konstrukciju un paziņojumā par ieguves iekārtas pārvietošanu, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta c) un j) apakšpunktu, ietver vismaz šādu informāciju:

- 1) iekārtas operatora nosaukumu un adresi;
- 2) ieguves darbību un sistēmu konstruēšanas procesa aprakstu, sākot no sākotnējās koncepcijas līdz iesniegtajai konstrukcijai vai esošas iekārtas izmantošanai, izmantotos attiecīgos standartus un procesa gaitā iekļautās konstrukcijas koncepcijas;
- 3) izraudzītās konstrukcijas koncepcijas aprakstu saistībā ar smagu apdraudējumu scenārijiem attiecībā uz konkrētu iekārtu un tās atrašanās vietu, kā arī primārajām riska kontroles iespējām;
- 4) apliecinājumu, ka minētā koncepcija palīdz samazināt smagu apdraudējumu riskus līdz pieļaujamam līmenim;
- 5) iekārtas un tās plānotās atrašanās vietas apstākļu aprakstu;
- 6) aprakstu par visiem vides, meteoroloģisko un jūras dibena apstākļu radītajiem drošu darbību ierobežojumiem un par pasākumiem to risku konstatēšanai, kurus rada jūras dibena un jūras apdraudējumi, piemēram, cauruļvadi un blakus esošu iekārtu pietauvošanas vietas;
- 7) aprakstu par to plānoto darbību veidiem, kuras saistītas ar smagu apdraudējumu;
- 8) vispārēju aprakstu par drošuma un vides pārvaldības sistēmu, ar kuru jānodrošina, ka plānotie smagu negadījumu risku kontroles pasākumi ir pietiekami efektīvi;
- 9) shēmu neatkarīgai pārbaudei aprakstu un sākotnēju sarakstu, kurā uzskaitīti kritiskie drošuma un vides elementi un to atbilstīga darbība;
- 10) ja esoša ieguves iekārta ir jāpārvieto uz citu vietu, lai to izmantotu citai ieguves darbībai, apliecinājumu tam, ka šī iekārta ir derīga ierosinātajai ieguves darbībai;
- 11) ja ar ieguvi nesaistīta iekārta ir jāpārveido, lai to varētu izmantot par ieguves iekārtu, pamatojumu, kurā pierādīts, ka šī iekārta ir piemērota šādai pārveidošanai.

2. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ ZIŅOJUMĀ PAR SMAGIEM APDRAUDĒJUMIEM IEGUVES IEKĀRTAS DARBĪBAI

Ziņojumā par smagiem apdraudējumiem ieguves iekārtai, kas jāsaņem saskaņā ar 12. pantu un jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta e) apakšpunktu, iekļauj vismaz šādu informāciju:

- 1) aprakstu par to, kā ir ņemta vērā kompetentās iestādes atbilde uz paziņojumu par konstrukciju;
- 2) iekārtas operatora nosaukumu un adresi;
- 3) kopsavilkumu par darba ņēmēju līdzdalību ziņojuma par smagiem apdraudējumiem sagatavošanā;
- 4) aprakstu par iekārtu un to, kā iekārta ir saistīta ar citām iekārtām vai savienoto infrastruktūru, tostarp urbumiem;
- 5) apliecinājumu, ka ir konstatēti visi smagie apdraudējumi, ir novērtēta to iespējamība un sekas, tostarp vides, meteoroloģisko un jūras dibena apstākļu radītie drošu darbību ierobežojumi, un ka kontroles pasākumi, tostarp saistīti kritiski drošuma un vides elementi, ir izmantojami, lai līdz pieļaujamam līmenim samazinātu smaga negadījuma risku; minētajā apliecinājumā iekļauj novērtējumu par to, cik efektīvi ir visi reaģēšanas pasākumi naftas noplūdes gadījumā;

- 6) aprakstu par to plānoto darbību veidiem, kuras saistītas ar smagu apdraudējumu iespējamību, un par maksimālo cilvēku skaitu, kuri var vienlaikus atrasties uz iekārtas;
- 7) aprakstu par aprīkojumu un pasākumiem, lai nodrošinātu urbuma kontroli, procesu drošumu, bīstamu vielu ierobežošanu, ugunsgrēka un eksploziju novēršanu, darba ņēmēju aizsardzību pret bīstamām vielām un vides aizsardzību smaga negadījuma sākuma stadijā;
- 8) aprakstu par pasākumiem, lai aizsargātu uz iekārtas esošos cilvēkus pret lieliem apdraudējumiem un lai nodrošinātu viņu drošu izglābšanos, evakuēšanu un glābšanu, un par pasākumiem, lai uzturētu kontroles sistēmas ar mērķi novērst kaitējumu iekārtai un videi gadījumā, ja tiek evakuēts viss personāls;
- 9) attiecīgos kodeksus, standartus un norādes, kas izmantoti, būvējot un nododot ekspluatācijā iekārtu;
- 10) informāciju par operatora drošuma un vides pārvaldības sistēmu, kas attiecas uz ieguves iekārtu;
- 11) iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju vai pienācīgu tā aprakstu;
- 12) shēmu neatkarīgai pārbaudei aprakstu;
- 13) visus citus būtiskus datus, piemēram, ja kopā darbojas divas vai vairākas iekārtas veidā, kas ietekmē smagu apdraudējumu iespējamību uz kādas iekārtas vai visām iekārtām;
- 14) visu informāciju, kas attiecas uz citām prasībām saskaņā ar šo direktīvu un kas iegūta atbilstīgi Direktīvā 92/91/EEK iekļautajām smagu negadījumu novēršanas prasībām;
- 15) attiecībā uz darbībām, kas jāveic no iekārtas, jebkādu informāciju, kas saistīta ar tādu smagu negadījumu novēršanu, kuru rezultātā tiktu nodarīts būtisks vai smags kaitējums videi, un kas ir saistīta ar citām šīs direktīvas prasībām un iegūta saskaņā ar Direktīvu 2011/92/ES;
- 16) novērtējumu par identificēto iespējamo ietekmi uz vidi, kura izriet no piesārņojošo vielu noplūdes smaga negadījuma dēļ, un aprakstu par tehniskiem un netehniskiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu, samazinātu vai likvidētu to, tostarp par uzraudzību.

3. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ AR IEGUVI NESAIŠTĪTAS IEKĀRTAS SMAGU APDRAUDĒJUMU ZIŅOJUMĀ

Ar ieguvi nesaistītas iekārtas smagu apdraudējumu ziņojumā, kas jā sagatavo saskaņā ar 13. pantu un jā iesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta e) apakšpunktu, iekļauj vismaz šādu informāciju:

- 1) īpašnieka vārdu/nosaukumu un adresi;
- 2) kopsavilkumu par jebkādu darba ņēmēju līdzdalību smagu apdraudējumu ziņojuma sagatavošanā;
- 3) iekārtas aprakstu un – mobilas iekārtas gadījumā – aprakstu par tās pārvietošanas līdzekļiem no vienas atrašanās vietas uz citu, kā arī par tās nostiprināšanas sistēmu;
- 4) aprakstu par to darbību veidiem, kuras var īstenot ar iekārtu un kuras saistītas ar smagu apdraudējumu iespējamību, kā arī par maksimālo cilvēku skaitu, kuri var vienlaikus atrasties uz iekārtas;
- 5) apliecinājumu, ka ir konstatēti visi smagie apdraudējumi, ir novērtēta to iespējamība un sekas, tostarp vides, meteoroloģisko un jūras dibena apstākļu radītie drošu darbību ierobežojumi, un ka to kontroles pasākumi, tostarp saistītie kritiskie drošuma un vides elementi, ir izmantojami, lai līdz pieļaujamam līmenim samazinātu smaga negadījuma risku; minētajā apliecinājumā iekļauj novērtējumu par to, cik efektīvi ir visi reaģēšanas pasākumi naftas noplūdes gadījumā;
- 6) aprakstu par mehānismu un pasākumiem, lai nodrošinātu urbumu kontroli, procesu drošumu, bīstamu vielu ierobežošanu, ugunsgrēka un eksploziju novēršanu, darba ņēmēju aizsardzību pret bīstamām vielām un vides aizsardzību smaga negadījuma sākuma stadijā;
- 7) aprakstu par pasākumiem, lai aizsargātu uz iekārtas esošos cilvēkus pret smagiem apdraudējumiem un lai nodrošinātu viņu drošu izglābšanos, evakuēšanu un glābšanu, kā arī pasākumus, lai uzturētu kontroles sistēmas ar mērķi novērst kaitējumu iekārtai un videi gadījumā, ja tiek evakuēts viss personāls;

- 8) attiecīgos kodeksus, standartus un norādes, kas izmantoti, būvējot un nododot ekspluatācijā iekārtu;
- 9) apliecinājumu, ka visām darbībām, ko var īstenot ar iekārtu, ir konstatēti visi smagie apdraudējumi un ka līdz pieļaujamam līmenim ir samazināts smaga negadījuma risks;
- 10) aprakstu par visiem vides, meteoroloģisko un jūras dibena apstākļu radītajiem drošu darbību ierobežojumiem un par pasākumiem to risku konstatēšanai, kurus rada jūras dibena un jūras apdraudējumi, piemēram, cauruļvadi un blakus esošu iekārtu pietauvošanas vietas;
- 11) tādu informāciju par drošuma un vides pārvaldības sistēmu, kas ir būtiska ar ieguvu nesaistītai iekārtai;
- 12) iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju vai pienācīgu tā aprakstu;
- 13) shēmu neatkarīgai pārbaudei aprakstu;
- 14) citus būtiskus datus, piemēram, ja kopā darbojas divas vai vairākas iekārtas veidā, kas ietekmē smagu apdraudējumu iespējamību uz kādas iekārtas vai visām iekārtām;
- 15) attiecībā uz darbībām, kas jāveic no iekārtas, jebkādu informāciju, kas iegūta, ievērojot Direktīvu 2011/92/ES, attiecībā uz tādu smagu negadījumu novēršanu, kuru rezultātā tiktu nodarīts būtisks vai smags kaitējums videi, un kas ir saistīta ar citām šīs direktīvas prasībām;
- 16) novērtējumu par identificēto iespējamo ietekmi uz vidi, kura izriet no piesārņojošo vielu noplūdes smaga negadījuma dēļ, un aprakstu par tehniskiem un netehniskiem pasākumiem, kas paredzēti, lai novērstu, samazinātu vai likvidētu to, tostarp par uzraudzību.

4. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ PAZIŅOJUMĀ PAR DARBĪBĀM AR URBUMU

Paziņojumos par darbībām ar urbumu, kas jāsatavo saskaņā ar 15. pantu un jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta h) apakšpunktu, sniedz vismaz šādu informāciju:

- 1) urbuma operatora vārdu/nosaukumu un adresi;
- 2) izmantojamās iekārtas nosaukumu un iekārtas operatora vai ieguves iekārtas gadījumā līgumslēdzēja, kas veic urbšanas darbības, nosaukumu un adresi;
- 3) urbuma identifikācijas datus un informāciju par to, kā urbums ir saistīts ar iekārtu un savienoto infrastruktūru;
- 4) informāciju par urbuma darba programmu, ietverot tā darbības periodu, informāciju par aizsargmehānismiem, ar kuriem novērš urbuma kontroles zudumu, un šo mehānismu pārbaudi (aprikojums, urbšanas šķidrums, cements utt.), urbuma ceļa virziena kontroli un drošas darbības ierobežojumus atbilstīgi riska pārvaldībai;
- 5) esoša urbuma gadījumā – informāciju par tā vēsturi un stāvokli;
- 6) datus par plānoto drošuma aprikojumu, kas nav aprakstīti esošajā ziņojumā par smagiem apdraudējumiem iekārtai;
- 7) riska novērtējumu, kas ietver aprakstu par:
  - a) konkrētiem apdraudējumiem, kas saistīti ar darbību ar urbumu, tostarp par vides, meteoroloģisko un jūras dibena apstākļu radītiem drošu darbību ierobežojumiem;
  - b) pazemes apdraudējumiem;
  - c) virsmas vai zemūdens darbībām, kas rada vienlaicīgu smagu apdraudējumu iespējamību;
  - d) atbilstīgiem kontroles pasākumiem;

- 8) aprakstu par urbuma konfigurāciju, pabeidzot darbības, t. i., pastāvīgi vai īslaicīgi pametot, un to, vai urbumā ir ievietots ieguves aprīkojums vēlākai izmantošanai;
- 9) iepriekš iesniegta paziņojuma par darbībām ar urbumu grozīšanas gadījumā – pietiekamus datus, lai pilnībā atjauninātu paziņojumu;
- 10) ja urbuma izveidē, pārveidē vai uzturēšanā izmanto ar ieguvi nesaistītu iekārtu – šādu papildu informāciju:
  - a) aprakstu par visiem vides, meteoroloģisko un jūras dibena apstākļu radītajiem drošu darbību ierobežojumiem un par pasākumiem to risku konstatēšanai, kurus rada jūras dibena un jūras apdraudējumi, piemēram, cauruļvadi un blakus esošu iekārtu pietauvošanas vietas;
  - b) aprakstu par vides apstākļiem, kas ir ņemti vērā iekārtas iekšējā plānā reaģēšanai uz ārkārtas situāciju;
  - c) tādu reaģēšanas ārkārtas situācijās noteikumu, tostarp noteikumu reaģēšanai vidi ietekmējošu starpgadījumu gadījumā, aprakstu, kuri nav aprakstīti ziņojumā par smagiem apdraudējumiem; un
  - d) aprakstu par to, kā jākoordinē urbuma operatora un īpašnieka pārvaldības sistēmas, lai vienmēr nodrošinātu smagu apdraudējumu efektīvu kontroli;
- 11) ziņojumu ar urbuma neatkarīgas pārbaudes konstatējumiem, ietverot urbuma operatora paziņojumu pēc tam, kad tas izskatījis neatkarīga pārbaudes veicēja veikta urbuma neatkarīgas pārbaudes ziņojumu un konstatējumus, par to, ka riska pārvaldība saistībā ar urbuma konstrukciju un tā kontroles zuduma aizsargmehānismi atbilst visiem paredzamajiem nosacījumiem un apstākļiem;
- 12) informāciju, kas attiecas uz šo direktīvu un kas iegūta atbilstīgi Direktīvā 92/91/EEK iekļautajām smagu negadījumu novēršanas prasībām;
- (13) attiecībā uz darbībām ar urbumu – jebkādu informāciju, kas saistīta ar citām šīs direktīvas prasībām un kas iegūta saskaņā ar Direktīvu 2011/92/ES saistībā ar tādu smagu negadījumu novēršanu, kuru rezultātā tiku nodarīts būtisks vai smags kaitējums videi.

5. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ ATTIECĪBĀ UZ SHĒMĀM PĀRBAUDEI

Aprakstos, kas jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta d) apakšpunktu, saistībā ar shēmām neatkarīgai pārbaudei, kuras jāizveido, ievērojot 17. panta 1. punktu, ietver:

- a) atzinumu, ko sniedz operators vai īpašnieks pēc tam, kad ir izskatījis neatkarīgā pārbaudes veicēja ziņojumu, ka dati par kritiskiem drošuma elementiem un to apkopes shēmu, kā norādīts ziņojumā par smagiem apdraudējumiem, ir vai būs atbilstīgi;
- b) shēmas pārbaudei aprakstu, tostarp neatkarīgo pārbaudes veicēju atlasī, pārbaudes līdzekļiem, lai noteiktu, ka kritiski drošuma un vides elementi un shēmā norādītais konkrētais mehānisms saņem atbilstīgu apkopi un ir labā stāvoklī;
- c) šā punkta b) apakšpunktā minēto pārbaudes līdzekļu aprakstu, kurā iekļauj detalizētu to principu izklāstu, kurus izmantos shēmā paredzēto funkciju veikšanai un šīs shēmas regulārai pārskatīšanai visas iekārtas dzīves cikla laikā, tostarp:
  - i) kritisku drošuma un vides elementu pārbaudi un testēšanu, ko īsteno neatkarīgi un kompetenti pārbaudes veicēji;
  - ii) konstrukcijas, standarta, sertifikācijas vai citu kritisku drošuma un vides elementu atbilstības sistēmu pārbaudi;
  - iii) notiekošā darba pārbaudi;
  - iv) ziņošanu par jebkuriem neatbilstības gadījumiem;
  - v) operatora vai īpašnieka veiktās korigējošās darbības.

6. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ ATTIECĪBĀ UZ BŪTISKĀM IEKĀRTAS IZMAIŅĀM, TOSTARP UZ STACIONĀRAS IEKĀRTAS DEMONTĀŽU

Ja iekārtā paredzēts veikt būtiskas izmaiņas, kā minēts 12. panta 5. punktā un 13. panta 4. punktā, grozītais ziņojums par smagiem apdraudējumiem, kurā iekļautas būtiskās izmaiņas un kurš jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta f) apakšpunktu, ietver vismaz šādu informāciju:

- 1) operatora vai īpašnieka vārdu/nosaukumu un adresi;
- 2) kopsavilkumu par darba ņēmēju līdzdalību pārskatītā ziņojuma par smagiem apdraudējumiem sagatavošanā;
- 3) pietiekamus datus, lai pilnībā atjauninātu iepriekšējo ziņojumu par smagiem apdraudējumiem un saistīto iekārtas iekšējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, kā arī lai parādītu, ka smagu apdraudējumu riski ir samazināti līdz pieļaujamam līmenim;
- 4) gadījumā, ja tiek pārtraukta stacionāras iekārtas izmantošana:
  - a) par bīstamu vielu izolēšanas veidiem, kā arī – ar iekārtu savienotu urbumu gadījumā – par urbumu pastāvīgu atslēgšanu no iekārtas un vides;
  - b) aprakstu par tādiem smagiem apdraudējumu riskiem attiecībā uz darba ņēmējiem un vidi, kas ir saistīti ar iekārtas ekspluatācijas pārtraukšanu, riskam pakļauto iedzīvotāju kopskaitu un riska kontroles pasākumiem;
  - c) par pasākumiem reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, lai garantētu personāla drošu evakuāciju un glābšanu un lai uzturētu kontroles sistēmas ar mērķi novērst smagu vides negadījumu.

7. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ PAZIŅOJUMĀ PAR APVIENOTAJĀM DARBĪBĀM

Paziņojumā par apvienotajām darbībām, kas jā sagatavo, ievērojot 16. pantu, un jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta i) apakšpunktu, ietver vismaz šādu informāciju:

- 1) operatora, kas iesniedz paziņojumu, vārdu/nosaukumu un adresi;
- 2) ja apvienotajās darbībās ir iesaistīti citi operatori vai īpašnieki, to vārdus/nosaukumus un adreses, tostarp apstiprinājumu, ka tie piekrīt paziņojuma saturam;
- 3) aprakstu, kas veidots kā pārejas dokuments, kuru pilnvarojušas visas dokumenta puses, par to, kā apvienotajā darbībā iesaistīto iekārtu pārvaldības sistēmas tiks koordinētas, lai samazinātu smaga negadījuma risku līdz pieļaujamam līmenim;
- 4) aprakstu par jebkuru aprīkojumu, kas izmantojams saistībā ar apvienoto darbību, bet kas nav aprakstīts esošajā ziņojumā par smagiem apdraudējumiem attiecībā uz apvienotajās darbībās iesaistītajām iekārtām;
- 5) visu apvienotajās darbībās iesaistīto operatoru un īpašnieku veiktā riska novērtējuma kopsavilkumu, kurā ietver:
  - a) aprakstu par jebkuru apvienotās darbības laikā veiktu darbību, kas var būt saistīta ar apdraudējumiem, kuri varētu izraisīt smagu negadījumu uz iekārtas vai saistībā ar to;
  - b) aprakstu par visiem riska kontroles pasākumiem, kas ir ieviesti riska novērtējuma rezultātā;
- 6) aprakstu par apvienoto darbību un darbu programmu.

8. INFORMĀCIJA, KAS JĀIESNIEDZ ATTIECĪBĀ UZ KORPORATĪVU SMAGU NEGADĪJUMU NOVĒRŠANAS POLITIKU

Korporatīvu smagu negadījumu novēršanas politika, kas jā sagatavo saskaņā ar 19. panta 1. punktu un jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu, ietver (bet ne tikai):

- 1) atbildību uzņēmuma valdes līmenī par to, lai pastāvīgi nodrošinātu to, ka korporatīva smagu negadījumu novēršanas politika ir atbilstīga, tiek īstenota un darbojas, kā paredzēts;
- 2) pasākumus spēcīgas drošuma kultūras izveidošanai un uzturēšanai ar augstu varbūtību nepārtrauktai drošai darbībai;

- 3) procesu revīzijas apjomu un intensitāti;
- 4) pasākumus, lai sniegtu atbildību un atzinību par vēlamo rīcību;
- 5) uzņēmuma spēju un mērķu novērtēšanu;
- 6) pasākumus, lai kā korporatīvu pamatvērtību uzturētu drošuma un vides aizsardzības standartus;
- 7) oficiālas vadības un kontroles sistēmas, kas ietver uzņēmuma valdes locekļus un augstāko vadību;
- 8) pieeju kompetencei visos uzņēmuma līmeņos;
- 9) norādes par apmēru, kādā 1. līdz 8. punktā minēto informāciju piemēro uzņēmuma naftas un gāzes nozares darbībās jūrā, kuras veic ārpus Savienības.

9. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ ATTIECĪBĀ UZ DROŠUMA UN VIDES PĀRVALDĪBAS SISTĒMU

Drošuma un vides pārvaldības sistēma, kas jāsapatavo, ievērojot 19. panta 3. punktu, un jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ietver (bet ne tikai):

- 1) organizācijas struktūru un personāla pienākumus un atbildības jomas;
- 2) smagu apdraudējumu konstatēšanu un novērtēšanu, kā arī to iespējamību un iespējamās sekas;
- 3) ietekmes uz vidi integrēšanu smagu negadījumu riska novērtējumos ziņojumā par smagiem apdraudējumiem;
- 4) smagu apdraudējumu kontroles pasākumus parastas darbības laikā;
- 5) izmaiņu pārvaldību;
- 6) plānošanu saistībā ar ārkārtas situāciju un reaģēšanu uz to;
- 7) vides kaitējuma ierobežošanu;
- 8) rezultātu pārraudzību;
- 9) revīzijas un pārskatīšanas pasākumus; un
- 10) pasākumus līdzdalībai trīspusejās konsultācijās un to, kā tiek īstenotas no tām izrietošās darbības.

10. INFORMĀCIJA, KAS JĀSNIEDZ IEKŠĒJĀ PLĀNĀ REAĢĒŠANAI UZ ĀRKĀRTAS SITUĀCIJU

Iekšējos plānos reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, kas jāsapatavo, ievērojot 14. pantu, un jāiesniedz, ievērojot 11. panta 1. punkta g) apakšpunktu, ietver (bet ne tikai):

- 1) to personu vārdus, uzvārdus un amatus, kas ir pilnvarotas sākt ārkārtas reaģēšanas procedūras, un tās personas vārdu, uzvārdu un amatu, kura vada iekšējo reaģēšanu ārkārtas situācijā;
- 2) tās personas vārdu, uzvārdu vai amatu, kas atbildīga par sadarbību ar iestādi vai iestādēm, kuras ir atbildīgas par ārējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju;
- 3) aprakstu par visiem paredzamajiem apstākļiem vai notikumiem, kas varētu izraisīt smagu negadījumu, kā aprakstīts ziņojumā par smagiem apdraudējumiem, kuram minētais plāns ir pievienots;
- 4) aprakstu par darbībām, kas tiks veiktas, lai kontrolētu apstākļus vai notikumus, kas varētu izraisīt smagu negadījumu, un lai ierobežotu to sekas;
- 5) aprakstu par pieejamo aprīkojumu un līdzekļiem, tostarp iespējamās noplūdes noseģšanai;

- 6) pasākumus, ar ko ierobežot riskus uz iekārtas esošajiem cilvēkiem un videi, tostarp to, kā ir jāsniedz brīdinājumi un kādas darbības cilvēkiem ir jāveic, saņemot brīdinājumu;
  - 7) apvienotu darbību gadījumā pasākumus izglābšanās, evakuācijas un glābšanas saskaņošanai starp attiecīgajām iekārtām, lai uz iekārtām esošajiem cilvēkiem smaga negadījuma laikā nodrošinātu labas izredzes izdzīvot;
  - 8) prognozes par to, cik efektīvi ir reaģēšanas pasākumi naftas noplūdes gadījumā. Vides apstākļi, ko šajā reaģēšanas analizē ņem vērā:
    - i) laika apstākļi, tostarp vējš, redzamība, nokrišņi un temperatūra;
    - ii) apstākļi jūrā, paisumi, straumes;
    - iii) ledus un atlūzu klātbūtne;
    - iv) dienasgaismas stundas; un
    - v) citi zināmi vides apstākļi, kas varētu ietekmēt reaģēšanas aprīkojuma efektivitāti vai reaģēšanas centienu kopējo efektivitāti;
  - 9) pasākumus, ar ko nodrošina agrīnu brīdinājumu par smagu negadījumu iestādei vai iestādēm, kas ir atbildīgas par ārējā plāna reaģēšanai ārkārtas situāciju sākšanu, tās informācijas veidu, kuru ietver sākotnējā brīdinājumā, un pasākumus sīkākās informācijas sniegšanai, kad tāda ir pieejama;
  - 10) pasākumus personāla apmācībai to pienākumu veikšanai, kas viņiem būs jāveic, un vajadzības gadījumā šo pasākumu saskaņošanu ar tiem, kas īsteno ārējus plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju;
  - 11) pasākumus iekšējās reaģēšanas uz ārkārtas situāciju saskaņošanai ar ārējo reaģēšanu uz ārkārtas situāciju;
  - 12) iepriekšēja novērtējuma apliecinājums attiecībā uz tām ķīmikālijām, kas izmantotas kā disperģenti, lai mazinātu ietekmi uz cilvēku veselību un novērstu jebkuru turpmāku kaitējumu videi.
-

*II PIELIKUMS***Ziņojumi par darbībām ar urbumu, kas jāsniedz, ievērojot 15. panta 4. punktu**

Ziņojumos, kas jāiesniedz kompetentajai iestādei, ievērojot 15. panta 4. punktu, ietver vismaz šādu informāciju:

- 1) urbuma operatora vārdu/nosaukumu un adresi;
- 2) izmantojamās iekārtas nosaukumu un operatora vai īpašnieka vārdu/nosaukumu un adresi;
- 3) urbuma identifikācijas datus un jebkuru informāciju par to, kā urbums ir saistīts ar iekārtām vai savienoto infras-truktūru;
- 4) kopsavilkumu par darbībām, kas veiktas kopš darbību uzsākšanas vai kopš iepriekšējā ziņojuma;
- 5) diametru un patieso vertikālo un izmērīto dziļumu:
  - a) ikvienam urbumam; un
  - b) ikvienai ierīkotajai šahtai;
- 6) urbšanas šķidrums blīvumu ziņojuma sagatavošanas laikā; un
- 7) attiecībā uz darbībām, kas saistītas ar jau izveidotu urbumu – tā pašreizējo darbības stāvokli.

III PIELIKUMS

Noteikumi par kompetentās iestādes iecelšanu un darbību, ievērojot 8. un 9. pantu

1. NOTEIKUMI ATTIECĪBĀ UZ DALĪBVALSTĪM

1. Lai ieceltu kompetento iestādi, kas atbildīga par uzdevumiem, kuri izklāstīti 8. pantā, dalībvalstis vismaz:

- a) veic organizatoriskus pasākumus, kas ļauj efektīvi pildīt pienākumus, kuri kompetentajai iestādei paredzēti šajā direktīvā, tostarp pasākumus, lai taisnīgi reglamentētu drošumu un vides aizsardzību;
- b) izstrādā politikas atzinumu, kurā ir aprakstīti uzraudzības un izpildes mērķi, kā arī kompetentās iestādes pienākumi nodrošināt pārredzamību, konsekveni, proporcionālīti un objektivitāti, reglamentējot naftas un gāzes nozares darbības jūrā.

2. Dalībvalstis paredz noteikumus, kas vajadzīgi, lai stātos spēkā 1. punktā izklāstītie pasākumi, tostarp, lai:

- a) finansētu atbilstīgas specializētās zināšanas, kas pieejamas iekšēji vai ar oficiāliem nolīgumiem ar trešām personām vai abējādi, lai kompetentā iestāde varētu pārbaudīt un izmeklēt darbības, veiktu izpildes nodrošināšanas pasākumus un izskatītu ziņojumus par smagiem apdraudējumiem, kā arī paziņojumus;
- b) ja izmanto ārējus zināšanu avotus – finansētu atbilstīgu rakstisku norāžu izstrādi un veiktu uzraudzību ar mērķi saglabāt konsekventu pieeju un nodrošināt to, ka likumīgi ieceltā kompetentā iestāde saglabā pilnu atbildību saskaņā ar šo direktīvu;
- c) finansētu būtiskas apmācības, saziņu, piekļuvi tehnoloģijām, kompetentās iestādes personāla ceļa un uzturēšanās izdevumus, kad viņi veic savus uzdevumus, un veicinātu kompetento iestāžu aktīvu sadarbību, ievērojot 27. pantu;
- d) atbilstīgā gadījumā prasītu operatoriem vai īpašniekiem atlīdzināt kompetentajai iestādei izmaksas par tās uzdevumu veikšanu, ievērojot šo direktīvu;
- e) finansētu un veicinātu pētījumus, ievērojot kompetentās iestādes uzdevumus saskaņā ar šo direktīvu;
- f) nodrošinātu finansējumu kompetentās iestādes ziņojumiem.

2. NOTEIKUMI PAR KOMPETENTĀS IESTĀDES DARBĪBU

1. Lai efektīvi veiktu savus uzdevumus, ievērojot 9. pantu, kompetentā iestāde izstrādā:

- a) rakstisku stratēģiju, kurā aprakstīti tās uzdevumi, darbības prioritātes, proti, saistībā ar iekārtu konstrukciju un darbību, integritātes pārvaldību, kā arī sagatavotību un reaģēšanu ārkārtas situācijās, un tas, kā to organizē;
- b) darbības procedūras, kurās aprakstīts, kā tā pārbaudīs šajā direktīvā paredzētos operatoru un īpašnieku pienākumus un nodrošinās to izpildi, tostarp, kā tā izskatīs, izvērtēs un apstiprinās ziņojumus par smagiem apdraudējumiem, izskatīs paziņojumus par darbībām ar urbumu un kā jānosaka intervāli smagu apdraudējumu risku kontroles pasākumu pārbaudē, tostarp vides jomā, konkrētajai iekārtai vai darbībām;
- c) procedūras tās uzdevumu veikšanai, neskarot citus pienākumus, piemēram, naftas un gāzes nozares darbības jūrā, un pasākumus saskaņā ar Direktīvu 92/91/EEK;
- d) ja kompetento iestādi veido vairāk nekā viena struktūra – oficiālu nolīgumu, ar kuru nosaka vajadzīgos mehānismus kompetentās iestādes kopējai darbībai, ietverot augstākās vadības uzraudzību, pārraudzību un pārskatīšanu, kopēju plānošanu un inspekcijas, atbildības jomu sadalījumu, lai izskatītu ziņojumus par smagiem apdraudējumiem, kopēju izmeklēšanu, iekšējo saziņu un kopējus ārēji publicējamus ziņojumus.

2. Sīki izklāstītajās procedūrās, lai izvērtētu ziņojumus par smagiem apdraudējumiem, ir nepieciešama visa faktiskā informācija un citas ziņas, kā prasīts saskaņā ar šo direktīvu un kas jāsniedz operatoram vai īpašniekam. Kompetentā iestāde nodrošina, ka tiek iesniegta vismaz šāda informācija un ka minētās prasības tiek skaidri norādītas pamatnostādnēs operatoriem un īpašniekiem:
  - a) visi paredzamie apdraudējumi, kas varētu izraisīt smagu negadījumu, tostarp attiecībā uz vidi, ir noteikti, to riski novērtēti un noteikti pasākumi, tostarp reaģēšana ārkārtas situācijās, šo risku kontrolei;
  - b) drošuma un vides pārvaldības sistēma ir pienācīgi izklāstīta, lai apliecinātu atbilstību šai direktīvai;
  - c) ir aprakstīti atbilstīgi pasākumi attiecībā uz neatkarīgu pārbaudi un operatora vai īpašnieka veiktu revīziju.
3. Veicot rūpīgu novērtējumu attiecībā uz ziņojumiem par smagiem apdraudējumiem, kompetentā iestāde nodrošina, ka:
  - a) ir sniegta visa prasītā faktiskā informācija;
  - b) operators vai īpašnieks ir noteicis visus iespējami paredzamos smagu negadījumu apdraudējuma gadījumus, kas saistās ar iekārtu un tās darbību, un ka pietiekami ir izskaidrota smagu negadījumu risku novērtēšanas metodika un kritēriji, tostarp ar analīzi saistītie nenoteiktības faktori;
  - c) riska pārvaldībā ir ņemti vērā visi iekārtas atbilstīgie dzīves cikla posmi un paredzēti visi paredzamie gadījumi, tostarp:
    - i) kā lēmumos par konstrukciju, kas aprakstīti paziņojumā par konstrukciju, ir ņemta vērā riska pārvaldība, lai nodrošinātu, ka tiek iekļauti raksturīgie drošuma un vides principi;
    - ii) kā darbības laikā no iekārtas ir jāvada urbuma darbības;
    - iii) kā urbuma darbības ir jāveic un uz laiku jāpārtrauc, pirms no ieguves iekārtas tiek sāta ieguve;
    - iv) kā apvienotās darbības ir jāveic kopā ar citu iekārtu;
    - v) kā tiks veikta iekārtas ekspluatācijas pārtraukšana;
  - d) kā ir paredzēts īstenot riska pārvaldībā noteiktos riska samazināšanas pasākumus, ja riski ir jāsamazina līdz pieļaujamam līmenim;
  - e) vai, nosakot nepieciešamos pasākumus, lai sasniegtu pieļaujamus riska līmeņus, operators vai īpašnieks ir skaidri uzrādījis, kā ir ņemta vērā atbilstīgā paraugprakse un uz labu inženierijas praksi balstīti spriedumi, labākā vadības prakse un cilvēcisko un organizatorisko faktoru principi;
  - f) vai ir skaidri noteikti un pamatoti pasākumi un procedūras ārkārtas situāciju noteikšanai un ātrai un efektīvai reaģēšanai uz tām;
  - g) kā izglābšanās, evakuācijas un glābšanas procedūras, kā arī pasākumi ārkārtas situācijas eskalācijas novēršanai un tā ietekmes uz vidi samazināšanai ir loģiski un sistemātiski iekļauti, ņemot vērā iespējamās ārkārtas apstākļus, kādos tie tiks veikti;
  - h) kā attiecīgās prasības ir iekļautas iekšējos plānos reaģēšanai uz ārkārtas situāciju un vai iekšējā plāna reaģēšanai uz ārkārtas situāciju kopija vai pienācīgs apraksts ir iesniegts kompetentajai iestādei;
  - i) vai ziņojumā par smagiem apdraudējumiem aprakstītā drošuma un vides pārvaldības sistēma ir pietiekama, lai nodrošinātu smago apdraudējumu risku kontroli katrā attiecīgajā iekārtas dzīves cikla posmā, un nodrošina atbilstību visām attiecīgajām tiesību normām, un vai tajā ir paredzēta revīzija un revīzijas ieteikumu īstenošana;
  - j) vai ir pietiekami izskaidrota shēma neatkarīgai pārbaudei.

IV PIELIKUMS

Operatoru un īpašnieku pasākumi, lai novērstu smagus negadījumus, ievērojot 19. pantu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka operatori un īpašnieki:
  - a) pievērš īpašu uzmanību uzticamības un integritātes prasību novērtēšanai saistībā ar visām drošumam un videi kritiski svarīgām sistēmām, kā arī balsta savas pārbaudes un apkopes sistēmas uz nepieciešamā drošuma un vides integritātes līmeņa sasniegšanu;
  - b) veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka, ciktāl tas ir praktiski iespējams, nenotiek bīstamu vielu neparedzēta noplūde no cauruļvadiem, kuģiem un sistēmām, kas paredzētas to drošai glabāšanai. Turklāt operatori vai īpašnieki nodrošina, ka neviena ierobežojuma atteice nevar radīt smagu negadījumu;
  - c) sagatavo pieejamā aprīkojuma, tā īpašnieku, atrašanās vietu sarakstu, kā arī informāciju par transportēšanu uz iekārtu un tā izvietojuma veidu un informāciju par visām vienībām, kas ir saistītas ar iekšēja plāna reaģēšanai uz ārkārtas situāciju īstenošanu. Sarakstā nosaka ieviestos pasākumus, lai nodrošinātu aprīkojuma un procedūru uzturēšanu labā darba stāvoklī;
  - d) nodrošina, ka tiem ir atbilstīga sistēma, lai uzraudzītu atbilstību visiem attiecīgajiem tiesību aktu noteikumiem, savās standarta darbības procedūrās ietverot tiesību aktos paredzētos pienākumus attiecībā uz smagu apdraudējumu kontroli un vides aizsardzību; un
  - e) pievērš īpašu uzmanību spēcīgas drošuma kultūras izveidošanai un uzturēšanai ar augstu varbūtību pastāvīgi drošai ekspluatācijai, tostarp nodrošinot darba ņēmēju sadarbību, izmantojot *inter alia*:
    - i) skaidras saistības veikt trīspusējas konsultācijas un no tām izrietošās darbības;
    - ii) pamudinājumu ziņot par negadījumiem un novērstiem iespējamiem negadījumiem un apbalvot par šādu ziņošanu;
    - iii) efektīvu sadarbību ar ievēlētajiem pārstāvjiem drošuma jautājumos;
    - iv) ziņotāju aizsardzību.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka nozare sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, lai sagatavotu un īstenotu prioritāšu plānu standartu, norāžu un noteikumu izstrādei, kuri veicinās labāko praksi smagu negadījumu novēršanā un to seku ierobežošanā, ja smagi negadījumi tomēr notiktu.

V PIELIKUMS

Neatkarīga pārbaudes veicēja atlase un shēmu izstrāde neatkarīgai pārbaudei, ievērojot 17. panta 3. punktu

1. Dalībvalstis pieprasa, lai operators vai īpašnieks nodrošinātu ka saistībā ar pārbaudes veicēja neatkarību no operatora un īpašnieka tiek izpildīti šādi nosacījumi:
  - a) neatkarīgam pārbaudes veicējam saistībā ar tā funkcijām nav jāizskata neviens drošuma un kritisks vides elements vai jebkāda iekārtas daļa, vai urbums vai urbuma iekārta, ja pārbaudes veicējs ar to ir bijis saistīts pirms pārbaudes darbībām vai ja attiecībā uz to varētu būt apdraudēta viņa objektivitāte;
  - b) neatkarīgs pārbaudes veicējs ir pietiekami neatkarīgs no pārvaldības sistēmas, kas ir atbildīga vai ir bijusi atbildīga par jebkuru komponentu, uz kuru attiecas shēma neatkarīgai pārbaudei vai urbuma pārbaudei, lai nodrošinātu objektivitāti, viņam veicot savas funkcijas saskaņā ar shēmu.
2. Dalībvalstis pieprasa, lai operators vai īpašnieks nodrošina, ka attiecībā uz shēmu neatkarīgai pārbaudei saistībā ar iekārtu vai urbumu, tiek izpildīti šādi nosacījumi:
  - a) neatkarīgam pārbaudes veicējam ir piemērota tehniskā kompetence, tostarp vajadzības gadījumā pietiekami kvalificēts un pieredzējis personāls atbilstīgā daudzumā, lai izpildītu šā pielikuma 1. punkta prasības;
  - b) neatkarīgu pārbaudžu veicējs nodrošina atbilstīgu to uzdevumu, kas ir saskaņā ar shēmu neatkarīgām pārbaudēm, sadalījumu personālam, kam ir kvalifikācija, lai tos veiktu;
  - c) ir nodrošināti atbilstīgi pasākumi attiecībā uz informācijas plūsmu starp operatoru vai īpašnieku un neatkarīgo pārbaudžu veicēju;
  - d) neatkarīgajam pārbaudžu veicējam ir piešķirtas pietiekamas pilnvaras, lai tas varētu efektīvi veikt savas funkcijas.
3. Būtiskas izmaiņas paziņo neatkarīgajam pārbaudžu veicējam, lai tas veiktu papildu pārbaudi saskaņā ar shēmu neatkarīgai pārbaudei, un šādas papildu pārbaudes rezultātus pēc pieprasījuma paziņo kompetentajai iestādei.

VI PIELIKUMS

Informācija par prioritātēm saistībā ar sadarbību starp operatoriem un īpašniekiem un kompetentajām iestādēm, ievērojot 19. panta 7. punktu

Jautājumi, kas jāņem vērā, nosakot prioritātes standartu un norāžu izstrādei, praktiski veicina smagu negadījumu novēršanu un to seku ierobežošanu. Šie jautājumi ietver:

- a) urbumu integritātes, urbumu kontroles aprīkojuma un ierobežojumu uzlabošanu un to efektivitātes uzraudzību;
  - b) primārās ierobežošanas uzlabošanu;
  - c) sekundārās ierobežošanas uzlabošanu, lai ierobežotu smagus negadījumus, tostarp urbumu sprādzienus, to sākotnējā stadijā;
  - d) pamatotus lēmumus;
  - e) ar smagu apdraudējumu saistītu darbību pārvaldību un uzraudzību;
  - f) svarīgāko darbinieku kompetenci;
  - g) efektīvu riska pārvaldību;
  - h) uzticamības novērtējumu attiecībā uz drošumam un videi kritiski svarīgām sistēmām;
  - i) galvenos darbības rādītājus;
  - j) drošuma un vides pārvaldības sistēmu efektīvu integrēšanu starp operatoriem un īpašniekiem un citām vienībām, kas iesaistītas naftas un gāzes nozares darbībās.
-

VII PIELIKUMS

Informācija, kas jāsniedz ārējos plānos reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, ievērojot 29. pantu

Saskaņā ar 29. pantu sagatavotajos ārējos plānos reaģēšanai uz ārkārtas situāciju ietver (bet ne tikai):

- a) to personu vārdus, uzvārdus un amatus, kas ir pilnvarotas sākt ārkārtas procedūras, un to personu vārdus, uzvārdus un amatus, kas ir pilnvarotas vadīt ārējo reaģēšanu ārkārtas situācijā;
- b) pasākumus smagu negadījumu agrīno brīdinājumu saņemšanai un saistītās brīdināšanas un ārkārtas reaģēšanas procedūras;
- c) pasākumus to līdzekļu koordinēšanai, kas vajadzīgi, lai īstenotu ārējos plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju;
- d) pasākumus palīdzības sniegšanai saistībā ar iekšējo reaģēšanu uz ārkārtas situāciju;
- e) detalizētu to ārēju pasākumu aprakstu, kas ir saistīti ar reaģēšanu uz ārkārtas situāciju;
- f) pasākumus, lai personām un organizācijām, ko var skart smags negadījums, sniegtu atbilstīgu informāciju un konsultācijas saistībā ar to;
- g) pasākumus, lai sniegtu informāciju citu dalībvalstu neatliekamās palīdzības dienestiem un Komisijai, ja notiktu smags negadījums, kam var būt pārrobežu sekas;
- h) pasākumus, lai mazinātu negatīvo ietekmi uz dzīvo dabu gan piekrastē, gan jūrā, tostarp situācijās, kad naftā samirkuši dzīvnieki nonāk krastā, pirms krastu sasniedz pati noplūde.

VIII PIELIKUMS

Informācija, kas jāiekļauj, sagatavojot ārējos plānus reaģēšanai uz ārkārtas situāciju, ievērojot 29. pantu

1. Iestāde vai iestādes, kas ir atbildīgas par to, lai koordinētu reaģēšanu uz ārkārtas situāciju, dara pieejamu šādu informāciju:
  - a) pieejamā aprīkojuma, tā īpašnieku, atrašanās vietu sarakstu un informāciju par transporta līdzekļiem, ar ko aprīkojumu transportē uz negadījuma vietu, un veidu, kādā tas tiks izvietots smaga negadījuma vietā;
  - b) aprakstu par ieviestajiem pasākumiem, ar ko nodrošina aprīkojuma un procedūru uzturēšanu labā darba stāvoklī;
  - c) sarakstu ar nozarei piederošo aprīkojumu, kas būtu pieejams ārkārtas situācijā;
  - d) aprakstu par vispārējiem pasākumiem reaģēšanai uz smagu negadījumu, ietverot visu iesaistīto personu kompetenču un atbildības jomas un struktūras, kas ir atbildīgas par šādu pasākumu uzturēšanu;
  - e) pasākumus, ar ko nodrošina, ka aprīkojums, personāls un procedūras ir pieejamas un atjauninātas un ka vienmēr ir pieejams pietiekams daudzums apmācīta personāla;
  - f) apliecinājumu iepriekš veiktam ietekmes uz vidi un veselību novērtējumam attiecībā uz jebkādam ķīmikālijām, kuras paredzēts izmantot kā disperģentus.
2. Ārējos plānos reaģēšanai uz ārkārtas situāciju skaidri precizē iestāžu, ārkārtas situāciju plānu īstenotāju, koordinatoru un citu reaģēšanā uz ārkārtas situācijām iesaistīto personu uzdevumus, lai nodrošinātu sadarbību reaģēšanai uz smagu negadījumu.
3. Pasākumos ietver procedūras reaģēšanai uz smagiem negadījumiem, kas var būtiski skart dalībvalsti vai kas pārsniedz tās robežas:
  - a) ārējo plānu reaģēšanai uz ārkārtas situāciju apmaiņa ar blakus esošām dalībvalstīm un Komisiju;
  - b) reaģēšanas pamatlīdzekļu sarakstu sagatavošana pārrobežu līmenī, ietverot gan nozarei, gan valstij piederošus pamatlīdzekļus, kā arī visus vajadzīgos pielāgojumus, lai padarītu aprīkojumu un procedūras savstarpēji saderīgus starp blakus esošām valstīm un dalībvalstīm;
  - c) procedūras, lai sāktu izmantot Savienības Civilās aizsardzības mehānismu;
  - d) pārrobežu mācību organizēšana saistībā ar ārējo reaģēšanu uz ārkārtas situāciju.

IX PIELIKUMS

Apmaiņa ar informāciju un pārredzamība

1. Kopējais formāts datu sniegšanai attiecībā uz smagu apdraudējumu rādītājiem dara iespējamu salīdzināt informāciju no kompetentajām iestādēm, kā arī salīdzināt informāciju no atsevišķiem operatoriem vai īpašniekiem.
2. Informācijā, kura jākopīgo kompetentajai iestādei un operatoriem un īpašniekiem, ietver informāciju attiecībā uz:
  - a) naftas, gāzes vai citu bīstamu vielu neplānotu noplūdi ar uzliesmojumu vai bez tā;
  - b) urbuma kontroles zudumu, kā rezultātā ir jāiedarbina urbuma kontroles aprīkojums, vai urbuma aizsargmehānisma atteici, kā rezultātā tas jāaizvieto vai jāremontē;
  - c) kritiska drošuma un vides elementa atteici;
  - d) strukturālās integritātes būtisku zudumu vai zaudētu aizsardzību pret ugunsgrēka vai eksplozijas ietekmi, vai zaudētu staciju, saistībā ar mobilu iekārtu;
  - e) kuģu pārvietošanos pa ceļu, uz kura iespējama sadursme, vai kuģu reālu sadursmi ar jūras iekārtu;
  - f) helikopteru starpgadījumiem uz jūras iekārtām vai netālu no tām;
  - g) visiem fatāliem negadījumiem;
  - h) visiem nopietniem savainojumiem piecām vai vairāk personām viena negadījuma rezultātā;
  - i) visiem gadījumiem, kad tiek evakuēts personāls;
  - j) smagu starpgadījumu, kas skar vidi.
3. Gada ziņojumā, kas dalībvalstij jāiesniedz, ievērojot 25. pantu, iekļauj vismaz šādu informāciju:
  - a) iekārtu skaits, vecums un atrašanās vieta;
  - b) veikto pārbaūžu un izmeklēšanu, kā arī izpildes darbību un notiesājošu spriedumu skaits un veids;
  - c) starpgadījumu dati saskaņā ar 23. pantā paredzēto kopējo ziņojumu sniegšanas sistēmu;
  - d) visas būtiskas izmaiņas jūras tiesiskajā regulējumā;
  - e) naftas un gāzes nozares darbību jūrā rezultāti saistībā ar smagu negadījumu novēršanu un notikušo smagu negadījumu seku ierobežošanu.
4. Šā pielikuma 2. punktā minētā informācija ietver gan faktisko informāciju, gan analītiskos datus, kas attiecas uz naftas un gāzes nozares darbībām, un tā ir nepārprotama. Sniegtā informācija un dati nodrošina, ka var salīdzināt atsevišķu operatoru un īpašnieku rezultātus dalībvalstī un var salīdzināt nozares darbību kopumā starp dalībvalstīm.
5. Šā pielikuma 2. punktā minētās informācijas apkopošana un uzkrāšana palīdz dalībvalstīm sniegt iepriekšēju brīdinājumu par drošumam un videi kritisku aizsargmehānismu iespējamu bojāšanos un palīdz tām veikt atturošas darbības. Informācija liecina arī par atsevišķu operatoru un īpašnieku un visas nozares īstenoto pasākumu un kontroles pasākumu vispārējo efektivitāti, jo īpaši – lai novērstu smagus negadījumus un pēc iespējas mazinātu apdraudējumus videi.
6. Lai nodrošinātu atbilstību 24. panta prasībām, izstrādā vienkāršotu formātu ar mērķi atvieglot attiecīgo datu publicēšanu, ievērojot šā pielikuma 2. punktu, un ziņojumu sagatavošanu, ievērojot 25. pantu, tā, lai tie būtu viegli pieejami sabiedrībai un veicinātu datu pārrobežu salīdzinājumu.

KOMISIJAS PAZIŅOJUMS

1. Komisija pauž nožēlu par to, ka saskaņā ar 41. panta 3. un 5. punktu dažas dalībvalstis ir daļēji atbrīvotas no pienākuma transponēt šo direktīvu, un uzskata, ka, lai neietekmētu ES tiesību aktu integritāti, šādas atkāpes nav uzskatāmas par precedentu.

2. Komisija atzīmē, ka dalībvalstis var izmantot iespēju netransponēt direktīvu un nepiemērot direktīvas 20. pantu, ja pašlaik nav tādu to jurisdikcijā reģistrētu uzņēmumu, kuri veic darbības atklātā jūrā ārpus Savienības teritorijas.

Lai nodrošinātu šīs direktīvas efektīvu izpildi, Komisija uzsver, ka šo dalībvalstu pienākums ir nodrošināt, ka tajās jau reģistrētie uzņēmumi neapiet direktīvas mērķus, paplašinot savus uzņēmējdarbības uzdevumus, lai iekļautu darbības atklātā jūrā, un nepaziņojot par šo paplašināšanu kompetentajām valsts iestādēm, kas varētu veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu 20. panta pilnīgu izpildi.

Komisija veiks visus nepieciešamos pasākumus pret jebkādu apiešanu, kura tai tiks darīta zināma.
